

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.
Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsov; we Francji w Paryżu wyłącznie agencya p. A d a m a, 4, Rue Clément 4.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Prezydium c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie nadało opróżnioną przy tymże sędzie posadę oficyała Janowi Rzymkowskemu, kanceliście przy c. k. Ministerstwie sprawiedliwości.

Prezydium c. k. krajowej dyrekcji skarbu zamianowało asystentów rachunkowych: Bazylego Jaworskiego, Pawła Bieleckiego, Aleksandra Pochmarskiego, Gustawa Liebhardta, Konstantego Janowskiego i Rudolfa Kocho oficyałami rachunkowymi; zaś adjunkta podatkowego Karola Fangora i praktykantów rachunkowych: Eugeniusza Philippa, Leopolda Todschindlera, Antoniego Stankiewicza, Adolfa Nyirego i Grzegorza Goydana asystentami rachunkowymi.

Według doniesienia c. k. niższo-aust. Namiestnictwa w Wiedniu z dnia 2 września b. r. l. 34.673, wybuchł księgosusz w Kritzendorf w powiecie Hernals, gdzie w 3 zagrodach padła 1 sztuka a 4 chore i 3 podejrzane sztuki bydła wybito; i w Drösing w powiecie Mistelbach, gdzie w 2 zagrodach zachorowało 5 sztuk bydła, z tych 2 sztuki padły a 3 chore i 4 podejrzane sztuki bydła zabite zostały. Wskutek tego zabrania się z okolicie zapowietrzonych tego kraju wprowadzania i przewozu zwierząt, produktów i przedmiotów wymienionych w §. 1 ustawy księgosuszowej z 1880 r. (Dz. p. p. nr. 37). Z okolicie wolnych od zarazy wprowadzanie i przewóz zwierząt i przedmiotów od nich pochodzących nastąpić może za osobnem zezwoleniem tutejszego c. k. Namiestnictwa, tylko koleją żelazną i przy zachowaniu przepisów §. 2 przerzeczony ustawy.

Jako miejsce wchodu ustanawia się stację kolejową Oświęcim.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 7 września 1881.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 13 września.

Sprawozdania, złożone w ostatnich czasach wyborcom przez kilku posłów wiernokonstytucyjnych, mają tę wspólną właściwość, że potrzeba tylko pominać wstęp i przeczytać same merytoryczne oświadczenia, aby mieć zupełną iluzję, że są to słowa nie owej opozycyi *quand même*, dla której wszystko, co się dziś dzieje, jest złem zgubnym, lecz stronnictwa idącego razem z rządem, wyznającego jednakowe zasady. Chcemy silnego państwa i sprzężystej dobrze zorganizowanej administracyi, chcemy niewzruszenie wytrwać przy liberalnych zasadach instytutcyj i urzędów państwowych, chcemy bronić wszelkimi środkami konstytucyjnego ustroju państwa wobec wszelkich zamachów federalistycznych! Tak dają się streścić te merytoryczne oświadczenia. Czyż nie są one zgodne z programem obecnego rządu, który nie tylko nie wykonał żadnego zamachu na konstytucyę, lecz owszem pokrzepił ją znakomicie, sprowadzając Czechów do Rady państwa, a tem samem kompletując ją zupełnie. Gdyby zresztą nie innego nie przemawiało za akcyą hr. Taaffego, ten jeden skutek polityczny zasłania go zupełnie wobec wszelkich insynuacyj i podejrzeń, a zarazem daje mu dobrze zasłużone prawo do windykowania dla siebie charakteru wiernokonstytucyjnego w prawdziwym, szlachetnym tego słowa znaczeniu. Wszakże równouprawnienie narodowości wchodzących w skład państwa, stanowi pierwszą i najważniejszą zasadę ustroju konstytucyjnego, a jakżeż mówić można o równouprawnieniu, jeżeli jedyna narodowość i do tego tak oświe-

cona i tak liczna, jak czeska, długie lata nie była reprezentowaną w wspólnym parlamencie?

Chęci panowania nad innymi narodowościami także wywierają się niemieccy posłowie wiernokonstytucyjni wobec swoich wyborców, O to tylko chodzi, aby to oświadczenie było szczere, a znika wszelki powód do takiego postępowania, jakiego dotąd przestrzegania opozycya wobec hr. Taaffego, utrudniająca mu na każdym kroku akcyę, której głównym celem jest zapewnienie państwu wewnętrznej harmonii i współdziałania wszystkich czynników politycznych w wspólnej pracy nad dobrem państwa. Ale czy szczerze zapewniają niemieccy posłowie swoich wyborców, że nie myślą o nieuprawnionej hegemonii, o przyciskaniu do muru innych nie-niemieckich narodowości? Pokaże się to na najbliższej sesyi Rady państwa, chociażby nie było na niej tylu spraw drażliwych jak na poprzedniej. W Radzie państwa nie braknie nigdy sposobności do okazania pojednawczych intencyj, do oczyszczenia się z zarzutu, że nie dobro państwa lecz interes partyjny stanowi główny motyw dla opozycyi. W rozprawie nad budżetem i w tylu innych sprawach administracyjnego znaczenia opozycya dobitnie zaimanifestowała może tę pożądaną zmianę w sposobie usposobieniu. Jeżeli zaś dzisiejsze zapewnienia posłów opozycyjnych są nie-szczere, to w takim razie trzeba by chyba przypuścić, że obawiają się powiedzieć wyborcom, o co im chodzi, że rzucają frazesy pojednawcze, aby nie narazić się na wyraz niezadowolenia i nieufności.

Posłowie opozycyjni dobrze oceniają sytuacyę, jeżeli obawiają się utraty zaufania. Mnożą się ciągle objawy świadczące, że ogół wyborców, ogół ludności niemiecko-austriackiej sprzy-

krzył sobie to nieustanne a niczem nieuzasadnione podejrzywanie hr. Taaffego o ukryte zamiary antikonstytucyjne, że przekonawszy się o płonności obaw, jakoby niemieckiej narodowości zagrażał żywioł słowiański, pragnie spokoju i zgody. Jeżeli posłowie niemieccy nie będą się liczyli z tą zmianą usposobienia, czeka ich formalne *désaveu* ze strony wyborców. Położenie ich dzisiejsze podobne jest do położenia czeskich posłów, gdy wbrew życzeniu wyborców przedłużać usiłowali bierną opozycyę.

Sprawy krajowe.

(Z ankiety rękodzielniczej).

IV.

(§) Sekeya trzecia ankiety rękodzielniczej rozwiązała już postawione sobie pytanie: Jakie ujemne strony posiada istniejący obecnie sposób zaopatrywania się rzemieślników w Galicyi w materyał surowy i jaką drogą można by złemu zaradzić? Referentem sekeyi był poseł T. Romanowicz, którego gruntowny i ciekawy memoriał w tej sprawie opiera się na informacyach zasięgniętych w kołach najlepiej, bo z praktyki znających stosunki, objęte powyższem pytaniem.

Kwestyą lepszego sposobu zaopatrywania się w materyał surowy najwięcej interesowani są stolarze. Pobierają oni swój surowiec przeważnie z kraju. Z zagranicy sprowadzają palisandry, orzechy, mahonie i t. p. oraz obłogi czyli forniry takich rodzajów nawet drzewa, które u nas znajdują się w wielkiej ilości i w bardzo doborowym gatunku. Toż samo odnosi się do gotowych części mebli, robót sycyjskich i t. p., które sprowadza się z zagranicy. Wyborne egzemplarze jasionów, dębów, buków, smerek, jodeł i t. p. wychodzą z kraju za granicę, i wyrobione tam maszynami wracają doń napowrót. Materyał cały, jakiego stolarze tutejsi z krajowych i obcych fabryk i tartaków potrzebują, biorą przez pośredników żydów. Materyał ten bywa najczęściej lichy, nie w porę ścięty, nie dość wysuszony. Ponieważ prze-

PEDAGOGIA MICKIEWICZOWSKA

III.

ZASADY WYCHOWANIA.

(Ciąg dalszy.)

Rozmarzonej, rozkapryzonej dziewczynie nie podobał się ani Oleś, co za gołębów parę chciał raz pocałować w usta, ani Józio, co dał wstążkę pasterce, ani Antos, co jej oddał swoje serce. A że żaden złoty król nie zjawił się, coby blaskiem swym jej uprzedzenia przełamał, więc choć nasza wiejska kocietka „goniła stada do tych pasterczy, którzy wielbili jej krasę”, serce jej do żadnego nie uderzyło, żadnego nie pokochała. Umarła tedy, nie spełniwszy zadania życia kobiety, które jej każe kochać i być kochaną, uszczęśliwić małżeństwem męża i zaszcześcić uczucia przywiązania rodzinnego w sercach dzieci. To też pokutuje po śmierci...

Bo słuchajcie i zważcie u siebie,
Ze według Bożego rozkazu:
Kto nie dotknął ziemi ni razu,
Ten nigdy nie może być w niebie.

Stojąca na taurydzkiej skale Ifigenia Goethego powiada: *Ein unnütz Leben ist ein früh r Tod* — a jeżelibyśmy chcieli te wyrazy wytłómaczyć w klasycznym pojęciu, tedy musielibyśmy przyjść do przekonania, że pożytecznym życiem w pojęciu Ifigenii byłoby życie w ojczystej ziemi, przy boku męża

Greka i wśród dziatwy własnej — ideał, do którego ją mit grecki rzeczywiście w końcu doprowadza.

Sofoklesowska Antygona idąc na śmierć, którą jako prawdziwa bohaterka sama na siebie swą szlachetną przewiną ściągnęła, jednak ubolewa nad sobą, że umiera w pięknym poranku życia, nie zaznawszy szczęścia rodzinnego w pożyciu z ukochanym małżonkiem, że umiera dziewicą, nie zaznawszy, co to znaczy być żoną i matką.

Naszej fałszywej pruderyi wydaje się taka postać za mało poetyczną, za mało heroiczną, gdyż jest po ludzku naturalną i zdrową. Chorobliwa egzaltacya romantyczna naszego wieku stworzyła inny ideał kobiecy, który jeden z współwinnych, Juliusz Słowacki, wyszydza tak zjadliwymi strofami w *Beniuoskim*, mówiąc

że każda z nich jako akacya,

Okryta słodkim kwiatem w czas poranny,
Brzęczała w koło pszczoł zalotnych wieńcem,
I ma kochanka w piekle — potępieńcem.
Takim sposobem wnet jest heroiną
I poeci ją rymami zaszczyca!
Już jej nie nazwie nikt w pieśni dziewczyną,
Lecz musi nazwać posepnie dziewczyną!...

Przeciw takiemu to „ideałowi“ niewieściemu wystąpił Mickiewicz, stwarzając postać Zosi w *Dziadach*, postaci, do której niewątpliwie wziął farbę z rzeczywistego życia. Każdy bowiem świadomy czasu utworzenia drugiej części *Dziadów* i dziejów wewnętrznych poety z tego czasu, znajdzie niewątpliwie pokrewieństwo między tą Zosią, goniącą baranka i motylka, a między zakłą Marylą w humorystyczno-strasznej baladzie *To lubię*, którą poeta — jak sam do przyjaciół pisze — zwykł był straszyć swą historyczną Marylą,

zegnając ją na dobranoc. Nie umiemy i nie śmiemy powiedzieć, czy historyczna Maryla była rzeczywiście taką, jaką ją poeta w obu tych utworach odmalował; nie ulega jednakże wątpliwości, że obojętna na miłość zakochanego poety dziewczyna w takim świetle jego oczom się przedstawiała. Poeta nasz pojmował bowiem miłość zdrowo — poetycznie „dziewice“ gotowe powiedzieć: po episyersku lub po naszymu po hreckoskiej — jako drogę do małżeństwa, które — jak Zosia po śmierci uznaje — zaznajamia z „troskami i z prawdziwym szczęściem“. Stwarzając tę postać tedy, jest Mickiewicz dobrym pedagogiem narodu, gdyż przestrzega go przed fałszywymi ideałami. Nasuwa się tu porównanie z gonitwą hr. Henryka w *Nieboskiej Komedyi* od prozaicznej żony i od kolebki dziecięcia za złudną marą, co się w końcu w szkaradną larwę w jego oczach zamienia! Nasuwa się porównanie z gonitwą wszystkich „poetów“, co w niezgodzie ze „światem“ rzeczywistym, ze światem trudów i obowiązków, szukają niewiesticich ideałów, strojnych w tężowe kolory fantazyi a nieprzydatnych w życiu!

Nie będziemy o tem wszystkiem mówili w ten sposób w szkołach żeńskich, ale będziemy wychowywali nasze córki tak, ażeby wierzyły, że „człowiek nie jest stworzony na ły i uśmiechy, ale dla dobra bliźnich swoich, ludzi“. Będziemy je wychowywali w tym duchu, aby nie goniąc błyskotnych mar na idealistycznym niebie, nauczyły się chodzić po chropawej ziemi obowiązków. Wychowujemy je tak, aby każda „prosta, dumna, czysta, dla zalotników zwyczajnych, jak skała“, była poczciwą, dobrą „dziewczyną“ i nie tęskniła ani za pochwalnymi rymami poetów, ani za poetyczno-posepnym tytułem „dziewicy“ i „heroiny“.

Chęć zaś tak wychowywać córki nasze, korzystajmy z przestrogi naszego poety, którą daje w pięknej scenie fragmentarycznej pierwszej części, gdzie „dziewczyną“, czytającą *Waleryę*, modny ówczesny romans pani Krüdener, nie może go doczytać do końca, gdy świeca zgasła. Romans ten autorki, znanej ze swego politycznego wpływu (n. p. na cara Aleksandra), musiał wówczas bardzo zawracać młode głowy. Wywarł nawet niewątpliwie pewien wpływ na rozwój uczuć młodocianych naszego poety, do czego mię naprowadza nietylko zaszczyt, który książce efemerycznej uczynił, uwieczniając ją w swoim poemacie, ale i ta okoliczność, że bohaterowi romansowemu swych *Dziadów* daje to samo imię, jakie ma bohater pani Krüdener, to jest Gustaw. A jednak sposób, w jaki nam Mickiewicz maluje wrażenie tego romanisu, wywarło na umyśle czytającej go dziewczyny, każe nam wprowadzić współczucie i litować się nad idealistycznym rozmarzeniem wykarmionego na sentymentalnych romanach, w gruncie szlachetnego dziewczęcia, które samo przeczuwa rozbitcie, gożące wymarzonemu ideałom w życiu; z drugiej strony jest monolog nocej czytelniczki najjaskrawszem potępieniem romansowej edukacyi, tej „smutnej nauki, będącej źródłem smutnych dziejów życia“.

Dla biednej marzycielki świat cały jest pustynią, z której

Codziem z pamiętką nudnych postaci i zda-

[rzeń,
Wraca do samotności. do książek i marzeń;
Jak podróży, wśród dzikiej wyspy porzucony,
Co rana wzrok i stopę niesie w różne strony,
Ażali gdzie istoty bliźniej nie zobaczy,
I co noc w swą jaskinię powraca w rozpacz...

mysłowcy nie mają kapitałów, by trzymać większe zapasy, zresztą, gdyby nawet były zapasy takie, to z materiałem, który leżąc dłużej na składzie z każdym rokiem staje się droższym o całą kwotę procentu od umieszczonego w nim kapitału, nie łatwo utrzymać konkurencyjność z takim, co ładajaki towar daje ale tanio, zwłaszcza w obec publiczności, głównie baczącej na taniostwo, przeto prawie cały przemysł stolarski jest tak urządzony, iż zaopatruje się w materiał u małych pośredników, którzy wyszukują na cenie na kredycie i na gatunku, a nie dają nawet gwarancji suchego i w porę ściętego materiału. Spółki surowcowe mogłyby tej gałęzi przemysłu niezmiernie oddać przysługę. Interesowani przemysłowcy utrzymują, że tutaj nie można zaczynać małym kapitałem, że dla utworzenia składu potrzebny przynajmniej 50.000 zł. i tańszego niż obecnie kredytu, ponieważ na 7 i 8 proc. brane pieniądze absolutnie się tu opłacać nie mogą. Do tych uwag przyłączyli się także cieśle, bednarze i stelmachy, uznając, iż sprowadzanie materiału z drugiej albo i z trzeciej ręki, jakie się dotychczas u nich praktykuje, najszkodliwiej na stan przemysłu wpływa. Zwłaszcza cieśle uskarżali się, że cały ciosany materiał znajduje się w ręku najgorszego rodzaju spekulantów, że materiał ten jest najczęściej lichy, a często brak go zupełnie. Oświadczyli, że gdyby stolarze założyli we Lwowie spółkowy skład drzewa, oni najchętniej przystąpiliby do takiej spółki i poparliby ją tem, że wyłącznie od niej braliby materiał.

Z tych wszystkich uwag i odpowiedzi ekspertów na czynione zapytania przyszła sekcya do przekonania: 1) że byłoby nadzwyczaj pożądanem, ażeby powstała w kraju fabryka obłogów i gotowych części mebli wyrabianych maszynami, która wobec wcale znacznej w kraju liczby stolarzy powinna wielki znaleźć odbyć i mogłaby w znacznej części lub może całkowicie wyprzeć wyrób obcy; 2) że można by z zupełną nadzieją powodzenia tworzyć spółki przemysłowców używających drzewa jako surowca, więc stolarzy, cieśli, bednarzy, stelmachów, tokarzy w celu założenia na większą skalę składu drzewa i wyswobodzenia się z rąk wyszukujących pośredników, co by także i na dobroć materiału oraz trwałość wyrobu wpłynąć mogło; 3) że spółka taka w przemyśle drzewnym wymagałaby dość znacznego kapitału, zawsze kilkudziesięciu tysięcy, i taniego kredytu. Bardziej podzielone były zdania pomiędzy reprezentantami tych gałęzi przemysłu, których surowym materiałem jest metal. Wszyscy rzemieślnicy z tych gałęzi zgodzili się w końcu na to, iż utworzenie spółki, któraby założyła hurtowny skład żelaza i innego metalu w przemyśle rękodzielniczym potrzebnych, byłoby dla rękodzielników bardzo użytecznym. Co do wysokości kapitału, jakoby do założenia spółki takiej był potrzebny, zdania rzeczoznawców tak dalece się różniły, że gdy jeden podawał kwotę 15.000 zł. jako dostateczną, inny doszedł aż do cyfry 80.000 zł., którą za minimalną uznał. Sekcya nie mogłaby wdawać się w szczegółowe obliczenia,

Zadrości bohaterce romansu, że ją ubóstwiał kochanek, „o którym inna próżno całe życie marzy, którego rysów szuka w każdej nowej twarzy.“ Jednym słowem, wychowanka moralna pani Krüdenner jest na prostej drodze do wyrobienia się na nieszczęśliwą, niepojętą istotę, której serce „w codziennym tłumie nikt poznać nie może, bo go nikt nie rozumie“ — a która potem na gruzach swych marzeń buduje sobie klatkę najpospolitszego, najpowszedniejszego życia bez jutra i życia bez wczoraj, wśród szalu bezmyślnych zabaw i najtrywialniejszego żywota. Bankructwo moralne, którego przykładów daje nam życie i poezja XIX wieku mnóstwo. Ten kwiatyżm, uchodzący przed zjawiskami rzeczywistości do jaskini marzeń i rozkoszujący w widziadłach urojonego szczęścia, któreby nakształt pieczonego gołąbka samo do gąbki wleciało, należy do chorób naszego wieku i stoi w dziwnym kontraście do gorączkowej ruchliwości życia. W gonitwie za urojonym idealnym kochankiem, który się nie zjawi, nie potrafi biedaczka zrobić trafnego wyboru między rzeczywistymi konkurentami. Czyż więc się dziwić, że nie trafi na najstosowniejszego? Wszakże hr. Ida v. Hahn-Hahn i cała plejada jej podobnych autorek nadaremnie szukały w życiu i w piśmie „den Rechten“.

Może zresztą naszą miłośniczkę noceń lektury romansowej uratują domowe duchy opiekuńcze od tych wszystkich zbroceń. Może z grobu marzeń zmartwychwstanie do czynnego życia w rodzinie. Jej noceń monolog służy nam tylko za dowód, jak trafnie Mikiewicz zapatrywał się na wpływ romansowej lektury, wpływ, który i Gustaw przeklina w trzeciej części *Diadau*, nazywając te „książki świeckie“ wprost „książkami zbójeckimi.“

ostrzega tylko, że jeżeli w jakim, to w tem przedsiębiorstwie byłoby bezpieczniejszą zacząć z większym kapitałem, wobec częstych bowiem dość znacznych fluktuacji cen konieczną jest znaczniejsza rezerwa. Zresztą, ażeby spółka mogła się rozwinąć i prawdziwie oddać usługi, musiałaby mieć znaczną liczbę członków i odbiorców, znaczne zapasy różnych gatunków towaru a do tego też potrzeba większego kapitału. Z drugiej znowu strony, spółka taka, gdyby z nieograniczoną poręką była założona, a miała kierownictwo obudzające zaufanie, tem łatwiej znalazłaby kredyt, że w tym interesie bardzo dobrze zastosować można kredyt na zastaw towaru. Zwrócono także uwagę na to, jak wielkie rozmiary ma u nas handel dostarczaniem głównie przez koleje żelazne, którego na miejscu rękodzielnicy nasze bardzo wiele zużywają. Handel ten jest prawie zupełnie w ręku drobnych wyzyskiwaczy, którym spółka łatwo mogłaby go odebrać, zwłaszcza gdyby stworzyła zakład do przerabiania starego żelaza, co nie wymaga wielkiego kapitału.

Co do tych gałęzi przemysłu, które używają skóry jako surowego materiału, doświadczenie uczynione już we Lwowie w tujejszem towarzystwie handlu skór przekonało dowodnie, jak wiele użytecznymi mogą być spółki. Spółka ta co roku wzrasta i w liczbie członków i w kapitale własnym i co najważniejsza w kwocie rocznego obrotu. Stała się ona poniekąd regulatorem cen skóry we Lwowie, a tem samem wyrządza przysługę nawet i tym, którzy do niej nie należą i od niej towaru nie biorą, bo i oni są teraz mniej niż dawniej na wyszukiwanie narażeni. Największa część używanego przez szewców materiału pochodzi z zagranicy. Krajowe garbarnie wyrabiają dobrze tylko niektóre gatunki, jak lekka cielęca skóra, lepsze gatunki skóry podeszweowej i tak zwane szare juchty dla włóścian. Zresztą używane są u nas skóry wiedeńskie, czeskie, morawskie, francuskie i niemieckie. Rzemieślnicy nasi tylko wyjątkowo kupują skóry od fabryk za pośrednictwem agentów, przeważnie zaś biorą w tujejszych składach, których jest bardzo wiele, tak hurtownych jak i kramarskich. Różnica między ceną fabryczną a tujejszych kupców, wynosi średnio 10%, co przy większym obrocie daje zyski bardzo znakomite. W żadnej może innej gałęzi rękodzielnictwa nie jest rzemieślnik tak bardzo wyszukiwany przez składy, w których zakupuje surowy materiał. Wyzyskują go na cenę, zwłaszcza przy częstych jej fluktuacjach, na gatunku, na wadze, wyzyskują na kredycie, którego dość chętnie udzielają ale z doliczeniem znacznego procentu. Wyzyskiwanie to naturalnie jest tem większem, jeżeli rzemieślnik nie może sobie zrobić znaczniejszego zapasu, lecz bierze często w małych ilościach.

Po wysłuchaniu rzeczoznawców z różnych kategorii rękodzielnictwa, uznała sekcya: 1) iż w spółkach handlu skór, do których największego kontyngensu dostarczają szewcy, można z wielką korzyścią połączyć także introligatorów, siodlarzy, rymarzy i rękawiczników i zaopatrywać przez spółkę potrzeby wszystkich tych rękodzielników; 2) iż byłoby bardzo do życzenia, ażeby takie spółki powstały we wszystkich większych miastach, w których te gałęzi rękodzielnictwa są silnie reprezentowane; 3) że można by w spółki także łączyć także szewców z małych miasteczek, którzy wyrabiają wyłącznie obuwie dla włóścian, a są wszyscy w ręku najpospolitszych wyzyskiwaczy, przyczem spółka taka mogłaby także jeszcze i tę oddać usługę, ażeby gotowe obuwie wspólnie na jarmarki i targi wysyłała, gdy dzisiaj dla sprzedaży kilku par obuwia każdy taki szew małomiasteczkowy traci całe dnie na jarmarku.

KORRESPONDENCYE

Berlin, 10 września.

□ W Gdańsku spełnił się podobno dość ważny akt polityczny. Car Aleksander miał dać w kwestyi panslawizmu uspokajające zupełnie zaręczenia i przyrzec powstrzymanie zapędów pewnej partji niechętniej Austrii, podczas kiedy z drugiej strony przyrzeczono mu dość daleko sięgającą neutralność w polityce zewnętrznej i pewną solidarność w walce przeciwko nihilizmowi i socjalizmowi. Książę Bismarck, który na wyraźne życzenie cesarza rosyjskiego udał się do Gdańska, przedstawił z pewnością carowi zapatrywania swoje o niebezpieczeństwach polityki panslawistycznej a to pewnie nie bezskutecznie. Kiedy bowiem dziś przed południem opuścił Gdańsk, towarzyszył mu do Varzinu tujejszy ambasador rosyjski, hr. Saburow, z którym obszerniej i szczegółowo mógł omówić sprawy zasadniczo rozstrzygnięte w zjeździe dwóch cesarzy. Uważają to za rzecz pewną, że cesarz Wilhelm działał w porozumieniu zupełnie z cesarzem Franciszkiem Józefem. Dzienniki katolickie ogłaszają odezwę wyborczą podpisaną przez komitet nadzorczy stronnictwa środkowego. Prasa liberalna

wyraziła już była zdziwienie swoje, że ta odezwa nie ukazała się bezpośrednio po urzędowym ogłoszeniu dnia, w którym się odbędą wybory do parlamentu; prasa liberalna przypuszczała nawet, że spóźnienie to spowodowane zostało przez układy między Berlinem a Rzymem toczące się po za granicami przywódców partji katolickiej, i że odezwa zredagowana już dość dawno wskutek tychże układów została zmodyfikowana. Domysły te są całkiem mylne. Odezwa ułożona już w czerwcu nie uległa najmniejszej zmianie, jak się o tem z kompetentnego dowiedziałem źródła; zresztą centrum z wszystkich partji pierwsze wystąpiło z odezwą do swych zwolenników. Dziś poszli za tym przykładem Welfowie; narodowo-liberalne stronnictwo odbędzie dopiero w przyszłym tygodniu naradę celem ułożenia tekstu odezwy do wyborców liberalnych, zachowawcy zaś i postępowcy nie przerwali także jeszcze milezienia.

Dzienniki liberalne nie są wcale zadowolone z treści odezwy a to po prostu dlatego, że centrum nie wiąże się z góry, zastrzegając sobie rozbiór obiektywny każdego przedłożenia rządowego z osobna, skoro się ukaże Stronnictwa opozycyjne w niedobrem są usposobieniu, zaprzeczają bowiem nie mogąc, że centrum najsilniejszą ze wszystkich stronnictw dzisiaj zajmują pozycję i że szala zwycięstwa na tę stronę przechyli się, po której stanie Windthorst. Jedno z pism liberalnych mimowolnie dobrze scharakteryzowało położenie mówiąc, że stronnictwo środkowe zupełnie, jak to mówią, mogło sobie darować odezwę, bo rzeczywiście centrum z największym zaufaniem do swych wyborców może oczekiwać dnia 27 października. Odezwa partji katolickiej kładzie najprzód nacisk na to, że religia powinna być podstawą wykształcenia, wychowania, ustawodawstwa i w ogóle życia publicznego; żąda ona ku utrzymaniu społecznego porządku zachowania praw i wolności zagwarantowanych konstytucją, mianowicie charakteru związkowego rzeszy niemieckiej. Centrum zaznacza, że zwrot w polityce ekonomicznej i celnej rzeszy niemieckiej nastąpił za wpływem i przyczynieniem się posłów katolickich, i obiecuje popierać i nadal reformę rozpoczętą na korzyść rzemieślników i robotników — ale z zastrzeżeniem bardzo ważnym, na które prasa liberalna dotychczas uwagi nie zwróciła.

„Będziemy“, tak opiewa odezwa, „świadomi przytem niebezpieczeństw, które pociąga za sobą we wszystkich dziedzinach wychodzenie władzy państwowej po za sferę jej właściwą i uprawnioną.“ Stronnictwo środkowe nie będzie popierało żadnych projektów t. z. socjalizmu państwowego. Odezwa żąda zmniejszenia podatków bezpośrednich i ulżenia dla państw poszczególnych i gmin, wymaga przedewszystkiem oszczędności w wydatkach ogromnych na rzecz wojska i obiecuje popierać reformę finansową. Centrum sprzeciwia się będzie powiększeniu ciężarów podatkowych. Kiedy się zważy na to, jakie pod tym względem niespodzianki przysposabia książę Bismarck, mianowicie w kwestji monopolu tabacznego, przyznać trzeba, że takie słowa nie będą mu przyjemne. Centrum nie było nigdy partją opozycyjną *quand même*, nie będzie ono także nigdy narzędziem w ręku rządu niemieckiego, bo skoroby to nastąpiło, rozpadłoby się natychmiast. Żadne z wielkich stronnictw niemieckich nie okazało dotychczas takiej niezależności i stałości jak stronnictwo środkowe a inne partje zazdrościć mu otwarcie znakomitego kierownictwa.

Co odezwa stronnictwa środkowego krótkimi wyraża tylko słowy, wypowiedzieli postawie katolicy daleko dobitniej na większych zjazdach odbytych na Szląsku, w Badenii i co dopiero w Bonn. W zgromadzeniu, które w Bonn się odbyło, brało udział przeszło pięć tysięcy osób; przemawiał tam wśród ogromnych oklasków także poseł Windthorst. W mowie swej, na którą tu zwracam uwagę, oświadczył przywódca centrum słusznie, że za nim stoi 15 milionów katolickiej ludności. Cieszymy się, mówił on dalej, że w kwestyi kościelnej postąpiliśmy o krok dalej ku pokojowi, lecz bronimy nie złożymy, będziemy *toujours en vedette*, zachowamy amunicję, aby, jeśli potrzeba będzie, na nowo wystąpić do boju albo dać salwę radości i tryumfu, lecz programu naszego nie zmienimy w niczem, bo musimy zdobyć *status quo ante*.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Zarząd francuski w Algierze).

Prasa francuska zaczyna szukać przyczyn towarzyszącego powstaniom w Algierze zniszczenia, sprowadzanego na kraj przez Arabów i Berberyjczyków. *Gaulois* podaje pogląd na pożary lasów w prowincji Konstantyna, a *Te'ographie* zamieszcza memoriał o Algierze, w którym przedstawia pięćdziesięcioletnią gospodarkę rządów francuskich.

Według *Gaulois* w prowincji Konstantyna stało się pastwą pożaru 200 do 300.000 hektarów lasu. W okolicach Bagii i Philip-

peville zniszczone zostały w skutek pożarów wszystkie lasy, pod Bona straty w drzewostanie są olbrzymie. Ogień szerzył się aż pod Konstantynę. W okolicy Saint Charles zgorzało do sześć 600 hektarów lasu a pod Wed-Ghedur 800 hektarów wraz z wszelkimi zapasami żywności i materiałem wyrobionym. Pod Zeriban spaliły się wraz z lasem folwarki, domy itd. Przeszło 40.000 hektarów lasu, własności rządowej, padło również pastwą żywołu. O gaszeniu nie można nawet było pomyśleć, ponieważ Arabi podpalali las niewłócznie w innym miejscu, skoro gdziekolwiek przybywano z ratunkiem lub chęcią przecięcia pożaru. *Gaulois* twierdzi, że klęska tej można było zapobiedz, gdyby władze cywilne i wojskowe były zaraz w pierwszej chwili pospieszyły z odpowiednimi środkami. Według najświeższych wiadomości, zginęło w płomieniach podczas pożaru lasów w Algierze 61 mieszkańców miejscowych, Arabów lub innych ras, a mianowicie 15 mężczyzn, 23 kobiety i 23 dzieci. Spłonęło przytem 683 zabudowań arabskich.

Autor memoriału o Algierze wyrukowanego w *Télégraphie* rozpoczyna go od słów, że gospodarka francuska w Algierze od lat pięćdziesięciu jest jeszcze gorsza, gdyż mniej umiarkowana od tureckiej. Zasada tak Francuzów jak Turków jest, że ziemia jest własnością państwa, mieszkańcy miejscowi są własnością gubernatora i jego ludzi, a przedewszystkiem oficerów przybywających z okupacją. Algier posiada jeszcze pomimo spustoszeń rozlicznych, walk, głodu, cholery itp. 2½ miliona Arabów i Berberyjczyków. Podawać ich władzy specjalnej, to gorzej jeszcze niż oddawać pod panowanie tureckie, ponieważ ludność ta jest wyznania mahometańskiego. Najgorszem jednak złem, mówi memoriał jest system francuski, który tę ludność sprowadza do tułactwa i kija żebraczego albo, wyrażając się po francusku, tworzy z niej proletaryat. Nikogo tu nie obchodzi dobrobyt Arabów i Kabyłów, przeważają jedynie względy podbicia ich dla ślepego posłuszeństwa. Francuscy koloniści grają wobec miejscowej ludności taką samą rolę, jak yankesy wobec dzikich Indian. Memoriał wylicza bardzo jaskrawe przykłady samowoli i buty francuskiej. W ten sposób otwiera się coraz głębsza i szersza przepaść pomiędzy 2½ milionami Arabów z jednej a 300.000 Francuzów z drugiej strony.

„Do tego — czytamy w memoriale — dodać musimy żydów, którzy w koloniach i okręgach robotniczych zakładają banki z kapitałem 25.000 franków i w ciągu roku zdobywają w zysku 80.000 franków, którzy Arabom przed żniwami dają zaliczki i warują sobie oprócz procentu kupno zbiorów po żniwach po cenach niższych od cen targowych.“

„Jeżeli chcecie — kończy memoriał — rządzić na wzór baszów w Afryce, to będziecie zmuszeni aż do skończenia świata utrzymywać pod Tulonem okręty i mieć zawsze w pogotowiu znaczne wojsko, któreby miejscową ludność Afryki ciągle poskramiało. Ze system ten doprowadzi do wyniszczenia Arabów. z tego sobie nie robią we Francji, i nie chcą wiedzieć o tem, iż takie grzechy narodów mszczą się okropnie i że gospodarka taka potrzebować będzie coraz więcej krwi i kosztów. Dziś przy powszechnym obowiązku służby wojskowej, będą musiały także majątniejsze i inteligentniejsze sfery rzucić na szalę krew swoich synów, i to może jedyna okoliczność, która przyniesie Arabom znośniejszą przyszłość, gdy izba będzie zmuszona powziąć jakieś skuteczne uchwały w kwestji przyszłej administracji Algieru.“

KRONIKA

— Stowarzyszenie notaryuszów. Od deputowanego dr. Stanisława Madeykiego otrzymujemy następujące pismo:

„W jesieni roku 1879 odbył się w Wiedniu zjazd notaryuszów delegowanych przez Izby notaryalne wszystkich krajów monarchii w celu zastanowienia się nad niektórymi sprawami instytucji notaryalnej. Zjazd ten między innymi wybrał komitet dla wypracowania projektu, dążącego do stworzenia organu, któryby reprezentował interesy i popierał rozwój całej instytucji notaryalnej w Austrii. Komitet tak złożony wypracował statut, obejmujący notaryuszów wszystkich krajów monarchii w jedno stowarzyszenie z centralną reprezentacją w Wiedniu, przyczem wszakże odrębność stosunków i potrzeb każdego kraju w ten sposób została uwzględniona, iż dla nich, (a szczegółowo dla Galicji wraz z Bukowiną razem) istnieć będą osobne wydziały, zostające w związku z reprezentacją centralną, jednak dla siebie samodzielnie w pewnym zakresie czynne. Statut ten uzyskał zatwierdzenie władzy, przeszło siedmiuset notaryuszów i kandydatów notaryalnych zgłosiło się do komitetu z gotowością przystąpienia do stowarzyszenia, poczem w celu zawiązania się tegoż oraz wyboru wydziałów zarządzonych zostało zgromadzenie ogólne na dzień

28 września w Pradze. Zbytecznym byłoby roz-
wodzić się dzisiaj nad użytecznością projekto-
wanego stowarzyszenia. Wobec wnikającej we
wszystkie kąta społeczne idei asocjacji i po-
ważnych rezultatów, osiągniętych na tej drodze,
niknie dziś siła jednostki choćby najbardziej po-
ważnej, jeśli idzie o uzyskanie w drodze admi-
nistracyjnej lub ustawodawczej użytecznych re-
form i urządzeń nie dla jednostki, ale dla ca-
łego stanu, dla całej instytucji. Projektowane
przeło stowarzyszenie jest dla młodego w Au-
styi i jeszcze zbyt mało ugruntowanego nota-
ryatu wprost koniecznością. Od galicyjskich no-
taryuszów należy stopień siły, z jaką interesa
notaryatu naszego kraju w ogólnym stowarzy-
szeniu będą reprezentowane. Siła ta będzie tem
większą, im liczniejszy wezmą udział nasi no-
taryusze tak w stowarzyszeniu, jakoteż zwa-
szcza w pierwszym zaraz ogólnym jego zebra-
niu, na którym nastąpi ukonstytuowanie się i
wybory tak reprezentacji centralnej, jako też i
wydziałów. Jako członek komitetu, który sprawę
stowarzyszenia przygotował, donoszę o jej
stanie szanownym kolegom, poprzestając na tej
krótkiej wzmiance. Nie sądzę, iżby do licznego
udziału zachęty trzeba było; w tej mierze wa-
żność zadania najsilniejszą być musi podbudka.
W Wiedniu, 11 września

Dr. Stanisław Madeyski.

— **Prezydent miasta** wystosował do
Towarzystwa ochotniczej straży ogniowej na
stępujące pismo: „Z raportu p. naczelnika
miejskiej straży ogniowej i z własnego naoczne-
go spostrzeżenia przekonałem się, że ochotnicza
straż ogniowa wzięła czynny i skuteczny udział
w gaszeniu pożaru, który wybuchł w nocy dnia
4 na 5 bm. w rzeczywistości pod l. 655 1/4 w br-
warze Oyasza Schmelkesa, a tem samem przy-
czyniła się znacznie do zlokalizowania i stłu-
mienia rozpasanego żywiołu, który przyległemu
zabudowaniu groził zniszczeniem. Dziękuję ni-
niejszym panu przesyłow, tudzież naczelnikom
pp. Hryniewiczowi i Hendrichowi, oraz całej
straży ochotniczej za energiczną i chętną pomoc
przy usunięciu tej klęski i upraszam, aby straż
ochotnicza w przyszłości usiłowania ogniowej
straży miejskiej z równą gorliwością wspierać
raczyła.“

— **Nadzwyczajne walne** zgromadze-
nie Towarzystwa gimnastycznego *Sokol* ode-
będzie się w niedzielę, dnia 2 października w sa-
li towarzystwa. Na porządku dziennym sprawa
budowy sali gimnastycznej.

— **W kasynie miejskiem** odbędzie się
wieczorek muzyczny jutro, we środę, a nie we
wtorek, jak nam wczoraj mylnie doniesiono.

— „**Samorząd**“. Pod tym tytułem za-
cznie z dniem 1 października b. r. wychodzić
pod redakcją p. Ma celego Turkawskiego tygo-
dnik społeczny, literacko-naukowy i ekono-
miczno-handlowy.

* **Zapiski p. Heyjnc.** Skradziono panu
T. W. z pomieszczenia zegarek srebrny remon-
toir o podwójnej kopercie ze srebrnym łańcu-
szkiem, wartości 48 zł.; panu W. A. z pomie-
szkania kwotę 24 zł., a panu F. Sz. także z
pomieszczenia 4 koszule męskie, żelazko do pra-
sowania i poduszkę. — Złożono w policyi dwie
znalezione kartki zakładu zastawniczego, jedną
na paltot, drugą na poduszkę.

— **P. Feliks Podwysocki** prosi nas
o zanotowanie, że złożył przesyłowstwo towa-
rzystwa weteranów wojskowych we Lwowie.

* **O znacniejszych pożarach** w
kraju doszły nas następujące doniesienia: W
gminie Bystrowicach, w powiecie jarosławskim,
zgorzały cztery budynki mieszkalne i gospodar-
cze, oraz wiele ruchomości i zboża, a nieu-
bezpieczona strata, jaką ponieśli poszkodowani,
wynosi 1.900 zł.; w Michałowce zaś, w tym
samym powiecie, dwie karczmy dworskie, ce-
nione na 1.700 i w większej części ubezpie-
czone. W obu powyższych wypadkach nieostro-
żność była przyczyną pożaru. — W Krakowcu,
w powiecie jaworowskim, pogorzał trzech go-
spodarzy ze szczegół. Strata ich, nieubezpie-
czona weale, wynosi 2.000 zł. Ogień wzniciły
pozostawione bez nadzoru dzieci. — W Niestan-
iecach, w powiecie kamioneckim, spłonęły czte-
ry zagrody, w skutek, jak się zdaje, nieostro-
żności. Strata oceniona została na 2.822 zł. i
w mniejszej tylko części pokryta jest aseku-
racją. — W Nikłowicach, w powiecie mościskim,
zgorzał dach nadom, zamieszkanym przez księcia
Wilhelma Radziwiłła. Urządzenie domu uratowa-
no. Przyczyna pożaru tego dotąd niewyśledzona.
— Na przedmieściu Grabówce, w Tarnowie,
zniszczył pożar dwie stodoły włościańskie z za-
pasami zboża, zrządzając szkodę ocenioną na
2.300 i nieubezpieczoną. — W Konarach zaś,
w powiecie tarnowskim, skutkiem podpalenia
pogorzał jeden z gospodarzy, którego strata
nieubezpieczona wynosi 1.466 zł. Domu mane-
go podpalacza aresztowano. — W Komarni-
kach, w powiecie turezańskim, spłonęła stajnia
dworska z 15 sztukami bydła rogatego i 150
furami siana, oraz sprzętami gospodarskimi. W
części ubezpieczona szkoda wynosi 3.500 zł. —
Nareszcie na folwarku dworskim w Koszlakach,
w powie zbarazkim, spaliło się z przyczyny do-
tychczas niewiadomej 3.502 kóp rozmaitego zbo-
ża na toku. Ogień srożył się przez dwa dni.
Zniszczona nim krescenoya była asekurowana
Zarówno w tym ostatnim wypadku, jak i w
poprzednich, zarządono dochodzenie sądowe.

Gazeta Lwowska z dnia 13

† **Zmarli** w ostatnich dniach: w Mo-
nachium sekretarz tamtejszej król. akademii u-
miejętności, August Neumeyer, w 73 roku ży-
cia; w Cieplicach znakomity badacz języka gre-
ckiego a specjalnie dzieł Homeroowych, profes-
sor dr. Maksymilian Sengelbusch, przeżywszy
lat 71; w Ischl emeryt. wiceprezydent górno-
austriackiego namiestnictwa Ferdynand Schwa-
banen, licząc lat 82; w Londynie starszy bi-
bliotekarz muzeum Brytyjskiego J. Winter
Jones.

— **Tunel Kaletński.** Angielskie mi-
nisterstwo handlu postanowiło powierzyć oso-
bnej komisji fachowej zbadanie projektu bu-
dowy podmorskiego tunelu między Anglią a
Francją.

— **Przez wielki tunel** św. Gotarda
otwarty będzie regularny ruch dla poczty li-
stowej i pakunkowej z dniem 1 stycznia 1882.

— **Ścigani są za defraudację** agent
wiedeński Gejza Fischer, który wyłudził od
różnych osób sumę 14 do 15 tysięcy, oraz ur-
zędnik z Keeskenetu Madarasz, który sfał-
szował weksle na 18.000 zł.

— **Pożar** dnia 6 b. m. w Londynie
zniszczył wielkie magazyny wyrobów parafino-
wych firmy Ungar & Com. przy Commercial-
Road, w dzielnicy Whitechapel. — W Wiedniu
groźny pożar, zlokalizowany szczęściem przez
straż ogniową, pochłonął ogromne zapasy siana
i słomy w stajniach pewnego przedsiębiorcy
furmanek, który poniósł stratę cenioną na
150.000 zł., był jednak ubezpieczony. — W
Kolonii dnia 8 b. m. nad ranem powstał pożar
w jednej z największych fabryk tamtejszych,
mianowicie wagonów kolejowych i tramwajo-
wych firmy „P. Herbrand & Comp.“ i wnet
ogarnął kilka warsztatów mechanicznych, la-
kiernic i stolarnię. Spaliło się przeszło 100
gotowych już wagonów, tudzież wiele materia-
łów zapasowych. Około 300 robotników pozos-
tało bez chleba.

— **W skutek zesunięcia się skał**
cała prawie wieś szwajcarska Reichenbach w
górach kantonu berneńskiego nader małowicz-
ko położona, uległa zupełnie zniszczeniu. Katastro-
fa, według depezy z Genewy, zdarzyła się
dnia 9 b. m.

— **Niezwykły połów** miał rybak pe-
wien w bułgarskiej wsi Tatar-Bunar. Ku nie-
małemu zdziwieniu swemu wyciągnął w sieci
z Dunaju duży wór, w którym się znajdowały
zwłoki młodej i pięknej kobiety, blondynki, w
sukni białej jedwabnej, w niebieskie kwiaty.
We włosach tkwił dyadem z przepysznych pe-
reł, a na rękach miała utopiona pięć pierścien-
ków z brylantami. Wór ze zwłokami był tak
mocno zaszyty, że rybak sam nie mógł go otwo-
rzyć i uczynił to dopiero po sprowadzeniu wój-
ta miejscowego. Pochowano tę ofiarę jakiejś ta-
jemniczej zbrodni na cmentarzu w Tatar-Bu-
nar i zarządono poszukiwania za mordercą.

— **Nie morderstwa, ale zabójstwa** o-
fiarą padł bratanek prezydenta Krainy, p. Win-
klera we wsi Loqua pod Gorycyą, o którym to
wypadku donosiliśmy przed kilku dniami. Młody
Winkler, jak się z dochodzenia okazało,
wracając wieczorem z pewnym towarzyszem
swoim, posprzezał się z nim żywo od
słów poszło do czynów i w bóje ugodzony zo-
stał przez przeciwnika łaską w głowę tak silnie,
że padł nieżywy.

— **O zamachu rozbójniczym** na
wóz pocztowy pod Wacowicami podaje *Bp.*
Hirap następujące szczegóły: Dnia 5 bm.
wieczorem między wsią Retsagh a Wacowicami
karyolka pocztowa napađnięta została przez
siedmiu zbrojnych opryszków. Pocztylion, czter-
nastoletni wyrostek z Wacowie, nazwiskiem
Marcin Pajor, w pierwszej zaraz chwili po-
chwycony został przez łotrów na linewkę za
szyję, ściągnięty z koźła i uduszony. Zbójcy
następnie wyprowadzili wóz na boczną drożynę
połą i usiłowali rozbić skrzynkę pocztową za-
pomocą siekier. Księżyc przyswiecał tak jasno,
że dwaj połowi z Retsagh, ukryci w pobliskiej
winnicy, dokładnie widzieć mogli wszystko. Nie
mieli jednak odwagi uderzyć na opryszków i po
chwili dopiero pobiegli do pobliskiej miejsc-
owości Katalina, ażeby sprowadzić więcej ludzi.
Jakoż z czterema mieszkańcami tamtejszymi po-
wrócili wkrótce na miejsce zbrodni i przepło-
szyli hultajstwo, ocalałaj tym sposobem skrzy-
nię pocztową z przesyłkami wartości około 3.000
złr. Wspomnieni połowi następnie odprowadzili
sami karyolkę do Wacowie, z kąd bezzwłocznie
straż bezpieczeństwa wyruszyła dla ścigania
morderców. Jakoż jeden z tych ostatnich podo-
bno jest już ujęty.

— **Burza**, która w nocy na 29 sierpnia
srożyła się w zachodnich okolicach Królestwa,
zrządziła jak się teraz pokazuje, znaczne spu-
stoszenia w lasach, ogrodach i na polach. Wi-
cher nadto obalił wiele domów i budynków go-
spodarskich lub pożywał z nich dachy, a pio-
runy wzniciły liczne pożary. Pod gruzami o-
balonych budynków i od piorunów utraciło ży-
cie kilku ludzi i znaczna liczba zwierząt domo-
wych. Miejscami też spadł grad ogromny, o
którego sile może dać wyobrażenie fakt, że pe-
wien żyd z Wieruszowa, wracający do domu,
został nim tak stłuczony, że z powodu obrażeń
odniesionych dostał zapalenia mózgu i umarł.
Pewien mieszkaniec z okolicy Białogostoku tak
opisuje ten grad: Naprzód słychać było w

chmurach szum tak silny, jakby przy wrzuc-
niu rozpalonych kamieni do wody. Zrobiło się
ciemno, piorun bił za piorunem, a wreszcie
posypał się był grad, o jakim, mimo iż żyję
już lat przeszło 60, nie miałem pojęcia. Jeden
z wieśniaków zebrał kilkanaście sztuk ziarn
lodowych i przywiózł je o pół wiorsty do dwor-
ru dla pokazania. Przez drogę oczywiście dużo
lodu musiało stopnieć, a jednak ośm ziarn wa-
żyło jeszcze funt i ośm funtów. Były to kawa-
ły lodu wielkości kurzych jaj. Na szczęście w
polu wszystko już sprzątnięte, w lesie za to
grad mnóstwo obił gałęzi.

— **Sposób leczenia** prezydenta Garfiel-
da przez lekarzy amerykańskich doznaje ostrej
krytyki ze strony dzienników nowojorskich. U-
trzymują one, że lekarze ci nie skorzystali z
czasu, kiedy stan rany pozwalał na to, ażeby
wyjąć odrzuci kości z ciała, co się stało do-
piero po upływie 21 dni. Zarzucają dalej, iż od
pierwszej zaraz chwili lekarze uznali, że zapale-
nie błony brzusnej jest rzeczą nieuniknioną,
i bez najmniejszej potrzeby męczyli chorego
środkami, które miały zapobiedz temu, gdy ra-
na sama była tak dobrze jakby niezaopatrzona
weale. W ciągu 42 dni musiał chory z ich
ordynacji pochłoniąć 800 granów chininy i 400
granów opium. Do powyższych przyłącza się
jeszcze cały szereg drugorzędnych zarzutów,
które jednak brzmią dziwnie, jeśli zważymy, że
przy kółku prezydenta zgromadzone są przeciw
najpierwszej powagi amerykańskiego świata me-
dycznego, lekarze i chirurgowie, jak profes-
sor Agnew, profesor Hamilton i dr. Bliss, któ-
rzy pod względem nauki i doświadczenia stan-
nąc megi śmiało obok pierwszorzędnych swych
kolegów europejskich. — Co do przewiezienia
prezydenta Garfieldda do Long Branch w dniu
6 b. m. po południu podnieść należy ciekawy
ten szczegół, że dla uniknięcia czterokrotnego
przenoszenia chorego z wagonu do powozu i
naodwrot, połączone wszystkie linie kolejowe
między Washingtonem a Long Branch torami
osobnymi i utworzono tym sposobem bezpo-
średnie związki pomiędzy niemi.

— **Sprawca zamachów** morderczych
za pomocą bomb wybuchających, w Lille, ślu-
sarz Wouters, po kilkudniowym ukrywaniu się
w okolicy przed poszukiwaniami policyi, spotkał
był na targowicy w Laforest, pod Lille, pewną
znajomą kobietę, piekarnikę Pontonier, i ze
słowami: „Tym razem przynajmniej mi nie u-
dziesz“ strzelił do niej z rewolweru. Kula prze-
szła nieszezęśliwie przez usta i wyszła koło
prawego ucha, rana jej jednak podług zape-
wnień lekarzy nie jest ciężka. Po dokonaniu
tego ostatniego aktu jakiejś potwornej zemsty
Wouters jeszcze usiłował uciec, lecz widząc się
zgubionym, dwoma wystrzałami odebrał sobie
życie.

Wzrost mieszkańców monar- chii austriacko-węgierskiej.

Największymi chłopami w monarchii
austriacko-węgierskiej są Dalmatyńcy. Wy-
kazał to w czasopiśmie wiedeńskiego towa-
rzystwa geograficznego dr. Wicenty Gochlert,
opierając się na danych, zebranych z akt ko-
misyj poborczych z lat 1870, 1871, 1872 i
1873, w którym to czasie w 80 okręgach
poborczych stawało pod miarę przepisana
1,520.000 młodych mężczyzn, mających wiek
należyty. Autor rozprawy zestawił wyniki
swego badania na mapce, na której kratki
rozmaitej gęstości i różnego kierunku ozna-
czają rozmaity stopień wzrostu. Podług tego
zestawienia wynosi przeciętny wzrost mie-
szkańców południowej Dalmacji od Kotoru
(Cattaro) po Split (Spalato) prawie 170 cen-
tymetrów. Nigdzie zresztą w monarchii au-
striacko-węgierskiej nie ma ludności, która-
by w całej swej masie do tej wysokości do-
chodziła.

Morlaska ludność północnej Dalmacji
w okolicy Zadaru (Zary) i na półwyspie istryj-
skim po Tryest i Fiume (Rjeki) zbliża się
wzrostem najbardziej do Dalmatyńców połu-
dniowych i dochodzi do zwyk 168 1/2 cen-
tymetrów. Przeszło 167 centym. wzrostu mają
mieszkańcy Krocacy południowej, stanowiącej
do niedawna część Pogranicza Wojskowego,
tudzież tak zwanej Sławonii (między dolną
Drawą i Sawą). Tegoż samego wzrostu są
Słowency w Gorycy, Krainie i południowej
Styryi, mieszkańcy tak zwanego Marchfeld,
to jest niziny między Morawą, Thają i Du-
najem (na północ od Wiednia), a w końcu
niemieccy mieszkańcy Czech, zamieszkujący
okolicę miast Cheb-Franzensbad, Marienbad,
Karlsbad, a podnóża gór Smereczanych i Ru-
daw czeskich, na pograniczu bawarskiej Fran-
konii i Saksonii. Prawie 166 centymetrów
mają mieszkańcy Krocacy cywilnej (koło Za-
grzebia i Rjeki), tudzież tak zwanej Łaczki
(między Cisą a Dunajem), w okolicach Zom-
boru i Sabadki (Marya Theresiopol), gdzie
wysoko-plemienna ludność serbska zmiesz-
zała się znacznie z drobniejszymi co do wzrostu
Madyarami.

Do tej samej miary dochodzą mieszkań-
cy krajów górno-alpejskich, Tyrolu, Vorarl-
bergu, Karyntyi i Saleburgu, także takzwa-

nego Innviertel i Salzkammergut w górnej
Austyi, w końcu Czech całych oprócz pół-
nocno-zachodniego i północnowschodniego
prawie czysto niemieckiego pogranicza, a w
końcu tak zwani Wałachy i Hanacy w mo-
rawskich Bielawach (Karpatach) poczawszy
od granicy węgierskiej w dół aż po za Przy-
rów (Prerau) i górą Odrę.

Przeszło 164 1/2 centm. ma w krajach
węgierskich mieszana bardzo ludność dolne-
go Banatu, okolice Szegedynu, dalej tak
zwanej Pannonii na pograniczu Sławonii,
Krocacy, Styryi i Austyi, w końcu okolice
Budapesztu. W Siedmiogrodzie mają ten
wzrost Sasi w okolicach Hermanstadtu i
mieszkańcy północnego Siedmiogrodu nad
Samoszem, mocno z Sasami zmieszani. Do
tej samej miary dochodzą zresztą mieszkańcy
Styryi, Austyi, Morawii, Czech i Szląska,
o ile ich nie wyszczególniono poprzednio ze
względu na wzrost wyższy. Jest to w ogóle
najniższa miara przeciętna mieszkańców pro-
winnej zachodnich monarchii. Jeszcze niższe
stopnie znajdują się tylko w Węgrzech, Sie-
dmiogrodzie, Bukowinie i Galicyi.

Przeszło 163 centymetr. to przeciętna
miara mieszkańców środkowych i północnych
Węgier aż po Presburg na zachodzie a po
Tatry i Bardyów na północy, wśród których
uderzają niżsi jeszcze wzrostem Słowacy
Trenczynscy. Ten sam wzrost widzimy koło
Aradu i potem pasem przez góry Biharskie
aż daleko w głąb Siedmiogrodu. Jest to też
najwyższa przeciętna miara, do jakiej dochodzą
Rusini; panuje ona w Marmaroszy węg-
erskiej, Pokuciu i Samborskiem, tudzież
w całej Bukowinie, tak ruskiej jak wołoskiej.

Miara 163 centym. znamionuje całe po-
granicze Siedmiogrodu od Wołoszczyzny i
Mołdawii (kraj madyarskich Szeklerów) a da-
lej szeroki pas od Wielkiego Waradynu przez
Debrecyn i źródłiska Sanu aż po Dubiecko.
Tu też należą okolice Krakowa, Żywiecczy-
zna, Bocheńskie i Tarnowskie na zachodzie,
a dorzecze Bugu od Lwowa do Sokala, Zło-
czowskie, Brzezanskie i całe Podole we wscho-
dniej części Galicyi, jak niemniej okolice
Stanisławowa i Tłumacza.

Najniższy stopień wzrostu mają Podha-
lanie tatrzańscy, Sądeczanie, mieszkańcy Ja-
sielskiego i Rzeszowskiego, wraz z ziemią
Lasowiaków (między Wisłą i Sanem); po
drugim boku Sanu Rusini od Przemysła i
Mościsk po Rawę-Ruską i Cieszanów. W kon-
cu należy tu Stryjskie, przerywane się kil-
nem po za Dniestr aż prawie pod rogatki
lwowskie.

Jak z tego zestawienia widać, maleje
wzrost ludności męskiej w kierunku od po-
łudnia na północ i od zachodu na wschód.
W ogóle są, jak widać, Słowianie południowi
(Serbowie, Krocaci i Słowency) znacznie wyż-
si od północnych (Dalmatyńcy od naszych
Lasowiaków i Bojków o 9 (dziewięć) prze-
szło centymetrów czyli prawie o głowę). Są
oni też w ogóle najslusniejsi między mie-
szkańcami całej monarchii, co wpada zaraz
w oko każdemu spostrzegawczowi, który
zwracał uwagę na charakterystyczne zna-
miona etnograficzne. Autor niniejszego spra-
wozdania był uderzony wystąpieniem kapeli
serbskich teorbantów z Pogranicza, którzy
się produkowali w Wiedniu w kwietniu i w
maju 1879 r. podczas obchodu srebrnego we-
sela na dworze cesarskim i w operze. Na
nieprzyzwykłego widoku tak rosnących
ludzi robiła ta kapela takie wrażenie, jak
gdyby przy składaniu jej nie uważano na u-
zdolnienie muzyczne, lecz na wzrost okaza-
ły, i nasuwała na myśl sławną niegdyś „*Pots-
damer Riesengarde*“ Frydryka Wilhelma I.
Ten wzrost tłómaczy obok innych przyczyn,
dlaczego to Krocaci zajmowali oddawna, bo
jeszcze od Zrinygo i Wallensteina czasów,
tak wybitne stanowisko w składzie armii au-
striackiej.

Z północnych Słowian jedni Czesi, jak
wiadomo, sąsiedzi krain, z których Krocaci i
Serbowie na południe wyszli, odznaczają się
okazałym wzrostem.

Po Słowianach południowych górują
Niemcy tak w cyslitawskich jak w zalitaw-
skich krajach nad innymi szczepami, a mię-
dzy niemi odznaczają się górale alpejscy i na-
pływowi mieszkańcy Czech, pochodzący z
Frankonii i ze saskiego Voigtlandu. Kraje,
mające jednolitą ludność, i co do wzrostu je-
dnolicie się przedstawiają, co świadczy, że
wzrost należy do dziedzicznych cech raso-
wych. Różnorodność zaludnienia Banatu, Sie-
dmiogrodu i niektórych okolic Węgier obja-
wia się niespokojną grą odcieni, póki dłu-
gowiekowe zmieszanie się różnorodnych szcze-
pów nie wyda jednolitego na zewnątrz, choć
różnorodnego co do pochodzenia amalgamu.

Ostrość klimatu i niekorzystność wa-
runków życia karpackiego podgrza odbiła
się wybitnie w niskim wzroście ludności na-
zego kraju, który w ogóle w całej monar-
chii najniższe w tej mierze zajmuje miejsce.
Jeżeli jednakże przypisujemy wzrostowi zna-
czenie cechy rasowej, co i spostrzeżenia z in-
nych krajów o znanej co do różnorodnego
pochodzenia ludności potwierdzają, tedy nie
możemy temu znamieniu przyznać niezmi-
ności. Przeciwnie fakta dziejowe dowodzą, że
potomkowie celtyckich Gallów, co wzrostem

swoim przerażali Rzymian, to jest dzisiejsi Francuzi, należą do ludów niższych wzrostem, a dodać wypada, że wyszli oni ze zmieszania swych celtyckich i akwitańskich przodków z niskim a krępm narodem Rzymian i z potężnym wzrostem plemionami Germanów. Autor mapki i rozprawy, o której wspominamy, przypomina zresztą, że Francja w biejącem stuleciu czuła się już trzykrotnie spowodowana do zniesienia minimalnej skali, stanowiącej o zdolności do służby wojskowej. I w armii austriackiej zredukowano skalę rekrutacyjną z 63 na 59 cali wiedeńskich. Redukcja ta nastąpiła niewątpliwie w skutek znacznego wzmoczenia się armij stałych. Czy jej w części nie wywołała może i nieznaczna degeneracja ludności spowodowana ubytkiem najzdrowszych młodzieńców, o tem z całą pewnością nie można wyrokować. Nasz autor dochodzi jednakże do apodyktycznego wniosku w tym kierunku co do Czech, twierdząc, że w kraju tym, jak widzieliśmy, bardzo wysokoplemiennym, na podstawie urzędowych dat można skonstatować zniesienie średniego przeciętnego wzrostu o niespełna 4 centymetry w ostatnich stu latach. Autor nasz dowodzi też, że wobec jednostajności miary wymaganej kraje, mające słusniejszą ludność, są w niekorzyść, gdyż dają stosunkowo więcej młodzieży. Sądzi przeto, że dla krajów o ludności niskiego wzrostu wypada skalę poborową zniżyć.

Czy wniosek ten jest słuszny, nad tem powinniśmy się zastanowić etnografowie i ekonomiści naszego niskoplemiennego kraju.

BOLESŁAW BARANOWSKI.

OSTATNIA POCZTA

Dziś uchwalił Wydział krajowy wniosek do Sejmu projekt założenia Krajowego zakładu kredytowego, którego zadaniem będzie: „podniesienie dobrobytu w kraju, mianowicie podniesienie ludności wiejskiej z upadku ekonomicznego, rozwój i popieranie produkcji rolnej i przemysłowej, oraz handlu“.

Do dzienników czeskich telegrafują z Wiednia, że wspólny minister wojny wystąpi także w budżecie na rok 1882 z szeregiem podyktowanych nagłą potrzebą żądań, kilkakrotnie już ponawianych, lecz zawsze odrzucanych przez delegacje. I tak między innymi żąda ponownie kwoty na zakupno koni dla 548 kapitanów. Dalej ma postawić wniosek o podwyższenie na r. 1882 kwoty na ufortyfikowanie Krakowa i Przemyśla, która wynosiła, jak wiadomo, w roku bieżącym 700,000 i 400,000 zł.

Prezes senatu baron Lapenna wyjechał wczoraj na inspekcję urzędów sądowych do Bośni i Hercegowiny. Baron Lapenna uda się najpierw — jak donosi *Fremdenblatt* — do Serajewa, żądać będzie robił wycieczki do miast, w których znajdują się sądy, a następnie wyjedzie do Mostaru. Pan Lapenna zabawi w prowincjach okupowanych 7 do 8 tygodni. Szef sekcji br. Kraus zwiędzi w przyszłym miesiącu urzędy administracyjne w Bośni i Hercegowinie.

Mianowany świeżo namiestnikiem Górnej Austrii baron Weber przyjmował onegdaj na pożegnaniem posłuchaniu urzędników namiestnictwa praskiego.

Do *Politik* donoszą z Wiednia, że w tych dniach należy oczekiwać mianowania gen. Krausa rzeczywiście namiestnikiem Czech. Ponieważ obecny kierownik namiestnictwa jest ciągle jeszcze prezydentem wojskowego sądu apelacyjnego, przeto odnośna publikacja nastąpi wedle przyjętego zwyczaju, jeśli nie pierw w *Dzienniku rozporządzeń wojskowych*, to równocześnie tutaj i w urzędowej części *Wiener Ztg.* gdyż idzie nie tylko o stałe przeniesienie wojskowego do służby cywilnej, lecz równocześnie o uwolnienie go z posady czysto wojskowej.

Idąc za przykładem dr. Herbsta, Wolfiruma i innych koryfeuszów stronnictwa liberalno-niemieckiego wystąpił onegdaj także dr. Rechbauer przed swymi wyborcami w Gracu z mową, w której tak dobitnie zaznaczył nieprzyjazne swe stanowisko wobec rządu i tych wszystkich, którzy go popierają, w tak namiętny sposób uderzał na to wszystko, co nie licuje z zapatrywaniami i dążnościami partyi wiernokonstytucyjnej, że c. k. prokuratora widziała się zniewoloną skonfiskować te dzienniki, które zamieściły w całości przemówienie byłego prezydenta Izby deputowanych. Dr. Rechbauerowi nie podobają się obecne stosunki parlamentarne, wedle niego niesprawiedliwa jest ustawa o uregulowaniu podatku gruntowego, niesprawiedliwym podatek od nafty, zgnębna nowela do ustawy wojskowej. Wedle niego wszyst-

kie czynności „feudalno-klerykalno-narodowego“ stronnictwa zmierzają do „podkopania pozycji Niemców“, a w mocy jest jedynie stronnictwa wiernokonstytucyjnego zapewnić monarchii „rozwoj swobody“, przeprowadzić skuteczne reformy ekonomiczne i zaprowadzić porządek w gospodarstwie państwowem.

Tego samego dnia przemawiał znowu dr. Herbst w Czeskiej Kamenicy Mowa jego była w głównej części powtórzeniem znanych nam już aż nadto argumentów. Nowym był tylko ustęp, w którym wspominał, że z Czechami, Polakami i Słowenami połączyli się także „synowie niemieckich krajów podalpejskich celem uciemnienia własnych braci“. Z wyjątkiem stronnictwa prawa, wszystkie inne frakcje prawicy mają na oku interesa narodowe, czego koniecznym następstwem jest to, że obecnie stronnictwo wiernokonstytucyjne, które nie wysuwało nigdy interesów narodowych na plan pierwszy, będzie zmuszone przekształcić się w partję narodową.

Niższo-austriacki komitet włościański odbył onegdaj w Wiedniu posiedzenie, na którym uchwalono zawiązanie „austriackiego związku włościańskiego“. Wniosek jednego z członków, aby związek nazwać „niemiecko-austriackim związkiem włościańskim“ został odrzucony. Wyrzucono także z projektu statutowego ustęp, w którym powiedziano, że „związku wykluczeni są ci właściciele większych i mniejszych posiadłości, którzy należą zarazem do stanu adwokatów, szlachty lub duchowieństwa bez różnicy wyznania.“

Węgierski minister sprawiedliwości zamierza przedłożyć sejmowi projektu ustawy o zaprowadzeniu ogólnych ferij sądowych. Wedle projektu mają być zaprowadzone dwumiesięczne wakacje a w czasie tym załatwiane tylko sprawy najpilniejsze.

Dzienniki rosyjskie cieszą się ze zjazdu gdańskiego, i widzą w nim nową rękomię dobrych stosunków z państwami sąsiednimi oraz ustalenie pokoju. *Porjadok* także cieszy się ze zjazdu, ale przestrzega Rosję przed niebezpieczeństwem zbytznego zbliżenia się do Prus, gdyż Rosya nie ma słusznego powodu zajmować nieprzyjaznej postawy względem Francji, lecz starać się winna o utrzymanie pokoju i korzystając z niego wszystkie swe siły obrócić na odrodzenie się wewnętrzne.

Wczoraj w części nakładu podaliśmy telegram z Baku z wiadomością że pałace się źródło nafty Krasilnikowa onegdaj przestało się palić samo przez się.

Zjazd gdański zajmuje ciągle jeszcze pierwsze miejsce w dyskusji dziennikarskiej i nie przestaje być najważniejszym wypadkiem politycznym chwili bieżącej. Dzienniki niemieckie pisząc o tym zjeździe, korzystają z każdej sposobności, aby podnieść z naciskiem, że w Gdańsku nie uchwalano ani nie poruszano nic takiego, co mogło być przeciwnie interesom Austrii. Do *Nat. Ztg.* telegrafują z Gdańska, że wszystkie doniesienia w tem się zgadzają, że spotkanie cesarzy miało znaczenie polityczne, a obaj monarchowie wyrażali niejednokrotnie zadowolenie z przebiegu zjazdu. Car rosyjski był bardzo uprzejmy dla ks. Bismarcka i rozmawiał z nim długo.

Car, pożegnawszy się z cesarzem Wilhelmem, udał się wprost do Neufahrwasser i wsiadł na statek, na którym przenocował. W chwili, gdy monarcha rosyjski zdał do portu, przedstawił się oczom uroczym widok; po obu brzegach Wisły zapalono różnokolorowe ognie bengalskie i beczki smołne, a cała flota niemiecka gorzała światłem elektrycznym, które rozproszyło zapadające ciemności i oświetliło szeroko okolicę. Jacht carski, który był iluminowany od masztu aż do pokładu, zatrzymał się w przystani przez noc i dopiero dnia następnego o godz. 10 zrana wypłynął na pełne morze. Flota niemiecka żegnała strażami okręt carski a cesarz stojąc na pokładzie swego statku, dał znak do wywieszenia flagi niemieckiej i odpowiedzenia na pożegnanie również salwami.

Tegoż dnia odjechał szef admiralicyi do Kolonii, a ks. Bismarck do Warszawy.

Z powodu spodziewanego ustanowienia w bliskiej przyszłości poselstwa niemieckiego w Watykanie przypominają dzienniki, że ostatnim niemieckim przedstawicielem dyplomatycznym przy Stolicy św. był radca legacji Stumm, który w skutek uchwały parlamentu opuścił swą posadę. Odtąd utrzymywała z państw niemieckich jedynie Bawaryja posła w Watykanie.

Sesya rady związkowej za rok 1881 — 1882 rozpocznie się dopiero w połowie października, gdy w latach dawniejszych zbierała się już we wrześniu. Rada związkowa załatwia przed swem odroczeniem cały

szereg spraw daty dawniejszej, pozostawiając kilka nowszych przedłożeń na później, jak projekt o przepisach w sprawie przyrzadów ubezpieczających robotników przed wypadkami, grozącymi ich zdrowiu i życiu.

Sejm bawarski zbierze się dnia 28 b. m. otworzy przeto sezon parlamentarny. Zwróciło to powszechnie uwagę, że król zamianował marszałkiem sejm barona Fraukenstein, który w parlamencie niemieckim był prezesem centrum i uchodzi za głównego przeciwnika prezesa gabinetu bawarskiego p. Lutza.

Zajęcie bez walki miasta Suzy nie przyspieszy, jak się zdaje, wyprawy francuskiej do Keruanu, ponieważ okolica między Keruanem i Suzą zajęta jest oddawaną przez powstańców, potrzeba zatem zgromadzić większe siły, ażeby umożliwić wyprawę. To też, jak donoszą z Goletty, wszystkie przybyłe tam w ostatnich dniach wojska w nocy z soboty na niedzielę wysłane być miały do Suzy, która stanowić będzie podstawę operacji przeciw Keruanowi.

Załoga francuska w Gabesie złożona z dwóch batalionów obsadzona jest od strony lądowej przez powstańców, którzy ciągle niepokoją jej zewnętrzne placówki, wieść jednak krążąca pomiędzy Arabami w Algierze o pobiciu tego garnizonu przez powstańców dotychczas nie została potwierdzoną.

Z Paryża donoszą do *N. fr. Pr.*, że finansisci francuscy czynili rządowi propozycję pożyczki 200 milionowej na uregulowanie finansów tunetańskich. Minister spraw zagranicznych Barthélemy St. Hilaire odrzucił tę propozycję, oświadczając, że uregulowanie finansów w Tunisie będzie mogło nastąpić dopiero po uspokojeniu kraju.

Wybory nowej rady narodowej szwajcarskiej rozpisane zostały na dzień 30 października, ponieważ dotychczasowa rada, która rozpoczęła urzędowanie w dniu 2 grudnia 1878 r. kończy je z dniem 5 grudnia r. b.

Na dzień 23, 24 i 25 października zwołany został do Bernu powszechny kongres socjalistów. Odłożenie tego kongresu na koniec października, jak mówi pismo zwołujące, wydane przez komitet socjalistyczny w Zurychu, nastąpiło z powodu odbywających się we Francji i w Niemczech wyborów.

Według wczorajszego rzymskiego telegramu, umieszczonego w części nakładu, pomimo powiększenia się ogólnych wydatków i ciężaru pożyczki zaciągniętej celem zniesienia kursu przymusowego, budżet tymczasowy włoski na rok 1882, który ma być w dniu 15 b. m. przedłożony, wykazuje nadwyżkę przeszło 8 milionów fr.

Wczorajszy telegram z Konstantynopola, który umieściliśmy w części nakładu, doniósł, że posłowie mocarstw postanowili w piątek poczynić oddzielnie Assymowi baszy przedstawienie przypominające notę z dnia 7 lipca r. b. w kwestyi armeńskiej i zapraszające Portę, ażeby o ile można najspieszniej wysłała do prowincji armeńskich komisarzy z pełnomocnictwami, dla położenia kresu obecnemu położeniu w tych prowincjach. Pertraktacje te mają rozpocząć się dzisiaj.

Tenże telegram doniósł, że stajnie sułtańskie spaliły się zupełnie, ale konie i powozy uratowano. Według dzisiejszych telegramów ta ostatnia część doniesienia nie sprawdziła się, gdyż spłonęły niektóre ekipaże, a nawet kilku ludzi miało utracić życie przy wyprowadzaniu koni.

Wypadki egipskie, o których treściwą wiadomość podały telegramy, a bardziej szczegółowych doniesień dotychczas jeszcze nie ma, dały powód do powzięcia projektu zajęcia czasowego Egiptu przez obce wojska. Projekt ten jest zapewne w tej chwili przedmiotem układów dyplomatycznych, a telegramy z Konstantynopola donoszą, że Porta ma się domagać, ażeby okupacja Egiptu powierzona została wojskom tureckim na rachunek skarbu egipskiego.

République française przypisuje rewolucję wojskową w Kairze intrygom uknutym przez byłego kedywa i w Konstantynopolu, oraz występuje przeciw dziennikom paryskim, które w tem widzą intrygę angielską. Zdaniem organu Gambetty zarówno Anglia jak Francja są przekonane, iż obecny rząd w Egipcie utrzymać się nie może i że interwencja mocarstw interesowanych jest konieczną.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Paryż, 12 września. Układy nad traktatem handlowym francusko-włoskim zostały dzisiaj rozpoczęte na nowo. Minister spraw zagranicznych, witając delegata włoskiego, zapewnił, że rząd okaże wszelką pojednawczość, jakiej będzie potrzeba, ażeby ustanowić takie stosunki ekonomiczne pomiędzy dwoma zaprzyjaźnionymi krajami, któreby mogły wpłynąć na dalszy pomyślny rozwój handlu obu krajów i wzmocnienie węzłów politycznych, jakimi są połączone. Pełnomocnik włoski Simonelli podziękował i oświadczył, że jest również ożywiony najprzyjaźniejszymi i najbardziej pojednawczymi zamiarami.

Bazylea, 12 września. Wieś Elm w kantonie Glarus, licząca około tysiąca mieszkańców i położona na wyniosłości 3266 stóp nad poziomem morza, została w części zasypaną przez oberwanie się góry Plattenberg. Sto pięćdziesiąt osób zasypanych. Pomoc jest niemożliwa i cała wieś zagrożona, gdyż dolina otaczająca zalana jest wodą.

Pera, 12 września. Podczas pożaru stajni sułtańskich, jak zapewniają, czterech ludzi zostało zabitych przez konie. Wiele powozów spaliło się. Szkody oceniają na 200.000 funtów tureckich.

Wszystkie dzienniki otrzymały rozkaz nie ogłaszać o wypadkach w Egipcie.

Tunis, 12 września. Bej przyjął demisyę pierwszego ministra Mustafy imianował pierwszym ministrem Khasnadara, który natychmiast objął urzędowanie. Mustafa, którego zdrowie jest nadwężone, wyjeżdże bezwzględnie do Francji.

Longbranch, 12 września. Wczoraj wieczorem stan prezydenta Garfielda dawał powód do wielkich obaw. W części prawego płuca powstało zapalenie. Lekarze sądzą, że chory przebedzie szczęśliwie tę komplikację. Dziś rano wydany buletyn mówi, że prezydent przepędził noc bardzo dobrze. Ropienie prawie zupełnie ustało, kaszel i oddawanie flegmy mniejsze.

Waszyngton, 12 września. Podczas zmiany warty podoficer Mason strzelił do sprawcy zamachu Guiteau. Kula dotknęła głowy i uwięzła w ścianie celi więziennej. Mason aresztowany.

Wiedeń, 13 września. (Tel. pr.) Wczoraj odbyła się ponownie rada ministrów pod prezydencją hr. Taaffe w sprawie zestawienia budżetu na rok 1882. W piątek wyjeżdżają hr. Taaffe, dr. Dunajewski i Szlavy do Pesztu, aby wziąć udział w obradach nad wspólnym budżetem. Minister wojny hr. Bylandt uda się wprost z Miskolca do Pesztu w tymże samym celu. Wspólna rada ministrów odbędzie się pod przewodnictwem Najj. Pana w Budzie.

Wiedeń, 13 września. (Tel. pryw.) Petersburski korespondent *Wiener Abendpost* twierdzi, że w Gdańsku była mowa także o środkach przeciw nihilistom i socyalistom.

Berlin, 13 września. (Tel. pr.) Tutejsze dzienniki donoszą, że cesarz niemiecki i car wystosowali telegramy powitalne do Cesarza Austrii. Najj. Pan odpowiedział zaraz telegraficznie. Cesarz rosyjski miał wyrazić życzenie powitania Najj. Pana osobiście w najbliższej przyszłości.

Urzędowa *Elsass-Lothringer Zeitung* przypisuje zjazdowi w Gdańsku związek z bliskim objęciem steru rządów francuzkich przez Gambette.

Berlin, 13 września. (Tel. pr.) Nordd. Allg. Ztg. pisze o zjeździe gdańskim, że nie potrzeba do tego prorocznego ducha, aby z ważnego faktu zjazdu monarchów wysnuć dobroczynne konsekwencje na przyszłość.

Sofia, 13 września. Z powodu rocznicy imienin księcia Aleksander podpisał kilka dekretów. Jeden z nich ogłasza zupełną amnestię dla przestępstw i zbrodni politycznych, popełnionych przed i po dniu 9 maja r. b., w którym wydana została proklamacja księcia.

Rzym, 13 września. Italie uważa zjazd gdański za dowód przystąpienia cara rosyjskiego do austro-niemieckiego przymierza. i sądzi, że ten fakt płodnym będzie w ważne następstwa. Włochy mogą go sobie powinszować, gdyż jest on nową ręką na pokój.

Nowy Jork, 13 września. Komitet wsparcia, który objeżdżał okolice dotknięte pożarami lasów w stanie Michigan, ogłasza, że dotychczas pochowano 200 zwłok, a ciągle

znajdują się nowe. Tysiąc rodzin, liczących dziesięć tysięcy głów, skazane są na głód, jeżeli szybko pomoc nie nastąpi.

Wiedeń, 12 września. (Tel. Gaz. Lwowskiej.) Przepędzono ogółem 2005 sztuk wołów, między temi 373 galicyjskich, 1507 węgierskich, 125 niemieckich. Na środę zapowiedziano spęd 1085 sztuk wołów. Obrót nadwyzczaj ożywiony, ceny podniosły się pomimo że spęd był mniejszy tylko o 3 sztuki niż w zeszłym tygodniu.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 12 września 1881, godzina 2 m. 25. Losy kredytowe 179.—. Węg. akcje kredyt. 342.—, Akcje anglo-aust. 161.50, Akcje banku Union 148.40, Akcje kolei Karola Ludwika 317.50, Akcje kolei północnej 227.50, Akcje kolei południowej 149.50, Akcje kolei Alfeld. 173.25, Akcje kolei Elzbiety 213.75, Akcje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 187.50, Akcje kolei węg. północno-wschodniej 165.—, Wiedeńskie losy 134.25, Akcje kolei Rudolfa —, Akcje kolei Albrechta —, Węgierskie obligacje państwa w złocie 95.25, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 101.—, Losy regulacji Cissy 113.—, Losy tureckie 27.75, Węgierska renta 117.90, Akcje banku związkowego 138.25, Akcje banku obrotowego —, Akcje kolei węgiersko-galicyjskiej —, Akcje kolei państwowej —, Rubel papierowy 1.26 1/2, Węgierskie losy 122.25, Marka niemiecka —. Usposobienie słabe.

Wiedeń, 12 września 1881, godz. 4 min. 47. Akcje kredytowe —, Anglo-Austryackie —, Unionsbank —, Kolei Karola Ludwika —, Północniowa —, Renta papierowa —, Galicyjskietyli zastawne —, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny —, Losy z r. 1860 —, Napoleondor —, Rubel papierowy —. Usposobienie —

Wiedeń, 13 września 1881, godzina 10 m. 45. Akcje kredytowe 348.75, Anglo-Austr. 161.—, Akcje banku Union 148.10, Kolej Karola Lud. 316.25, Południowa 149.75, Renta papierowa —, Galicyjskie listy zastawne —, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny —, Losy z roku 1860 —, Napoleondor 9.35 1/2, Rubel papierowy —. Usposobienie mdłe.

Telegramy zbożowe z d. 12 września. Wiedeń: Pšenica za 100 kilogr. 12.75 do 13.— zł., żyto 9.30 do 10.— zł., jęczmień — do — zł., kukurudza — do — zł., owies — do — zł., okowita pr. 10.000 liter procent 38.50 do 38.75 zł. Buda-Peszt: Pšenica 100 kilogr. (na jesień) 12.75 do 13.— zł., rzepak (sierpień—wrzesień) 13.75 do — zł. — Berlin: Pšenica żółta (na lipiec) 232.50 m., żyto — m., spirytus 59.50 m., olej rzepakowy 57.— m., — Szczecin: Pšenica —, rzepak —. — Paryż: mąki 159 kilogr. 66.90 fr., olej rzepakowy 82.— fr., spirytus — fr. — Wroclaw: Pšenica —, żyto —, owies —, spirytus —, kukurudza —. Kolonia: Pšenica —.

Odpowiedzialny redaktor: Władysław Łoziński.

Spostrzeżenia meteorologiczne. z dnia 12 września 1881 o godzinie 7 rano. Barometr 736.98mm Psychrometr suchy + 16.4°C. Psychrometr wilgotny + 15°C. Prężność pary 11.8mm. Wilgoć 85%. Zachmurzenie 8. Wiatr S3 Ozon 9. Temperatura powietrza + 13.1°R Barometr idzie w górę. Stan barometru nad poziom morza 761.58mm.

Przyjechali do Lwowa dnia 13 września 1881.

Hotel Europejski. Pp. P. Popiel z Krakowa. A. Hordyński z Borszczowa.

Hotel Angielski. Pp. K. Kuryłowicz z Jaworowa. Dr. M. Borysikiewicz z Wiednia

Hotel George'a. Pp. S. Matkowski z Jezierzan. R. Bocheński z Tarnówki O. Orłowski z Połowiec T. Rozwadowski z Łuczyce. F. Smidowicz z Łańcuta F. Bartelmus z Pilzna. Dr. K. Wolański z Kałusza

Hotel Langa. Pp. S. Runge z Dmytrowic. E. Januszke z Wolanki J. Zarzycki z Krakowa. O. Ring z Bodenbachu.

Hotel Warszawski. Pp. J. Lipczyński z Warszawy. M. Rosowski z Zwiniacza K hr. Rey z Wiedki. W. Wiśniewski z Zawałowa. M. Wiśniewski z Zawałowa. J. M. Sawacki z Rawy J. Jackowski z Rokszyna.

Hotel Kuhna. P. M. hr Ronker z Wołynia Hotel Podolski, P. L. de Laveaux z Ukrainy. Hotel Lazarusa. P. J. Juchnowicz z Biały. Odjechali ze Lwowa. Pp. W. Nanowski do Przemyśla J. Puzyna do Martynowa. A. Hulimka do Mycowa. W. Czajkowski do Medwedowic. A. Hausner do Brodów. W. Podlewski do Czernicy. Z. Wiśniewski do Dobrzana Dr. F. Zoll do Krakowa

Pociągi kolejowe. Przychodzą do Lwowa. Według południka peszteńskiego.

Z Krakowa: o godz. 5 min 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mieszany).

Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mieszany); o godz. 3 min 33 po południu (pociąg mieszany)

Z Podwoleczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mieszany) o godz. 3 min. 36 po południu (pociąg mieszany);

Z Podwoleczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór (pociąg pospieszny); o godzinie 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mieszany).

Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 5 rano i o 8 godz. wieczór.

Odchodzą ze Lwowa. Według południka peszteńskiego.

Do Krakowa: o godz. 10 min. 30 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min 49 po południu (pociąg mieszany).

Do Podwoleczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy pociąg mieszany; o godz. 12 min. 32 w południe (pociąg mieszany).

Biuletyn Lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej. Lwów dnia 13 września 1881

Table with 3 columns: item description, price, and quantity. Includes sections for '1. Akcje za sztukę', '2. Listy zast. za 100 zł.', '3. Listy dłużne za 100 zł.', '4. Oblig. za 100 zł.', '5. Losy miasta Krakowa i Stanisławowa', '6. Monety'.

Kurs giełdy wiedeńskiej z dnia 9 września 1881.

Table with 3 columns: item description, price, and quantity. Includes sections for '1. Dług państwa', '2. Obligacje', '3. Akcje'.

Waga złota i srebra. Kursy walut.

Table with 3 columns: item description, price, and quantity. Includes sections for '4. Listy zastawne losowane', '5. Obligacje z prawem pierwszeństwa', '6. Losy'.

Kursy walut i wagi.

Table with 3 columns: item description, price, and quantity. Includes sections for '7. Weksle', 'Kursy walut', 'Kursy wagi'.

Dziennik Urzędowy.

(6446 2--3) C d i t t. 31 5108 Bom f. f städt deleg. Bezirksgerichte in Stanisławów wird hiemit bekannt gemacht, daß zur Herinbringung der Forberung der Edlie Grünberg Besonärinn der Feige Salpeter gegen A d y j Popuch pto 65 fl. ö. W. M. am 30ten September 1881 um 10 Uhr WM die öffentliche Religitation der dem Andryj Popu h gehörigen in Uzin sub. Nr. 28 gelegenen feinen Tabularförper bildenden Realität unter nachstehenden Bedingungen vorgenommen werden wird.

1881 zawsze o godzinie 10tej rano prze sięwziętą zostanie w tut. sądzie publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności pod Nk. 65/269 w Tysmienicy położonej, wedle ks. Dom. VII pag 264 n. 12 & 13 haer, ciało tabularne stanowiącej, do Mojżesza Eisner należącej, na zaspokojenie pretensyj Hirscha Thenna w kwocie 250 zł. w. a. z p. Cena wywołania wynosi 537 zł. a. w, zaś wadyum 53 zł. w. a. Resztę warunków tudzież protokół oszacowania można przejrzeć w ts. registraturze, zaś o zalagłościach podatków można dowiedzieć się w e. k. urzędzie podatkowym w Tłumaczu. Z e. k. Sądu powiatowego Tysmienica dnia 28 sierpnia 1881. (6488 1--3) S d y k t. L. 3130. C. k. sąd powiatowy w Trembowli podaje do wiadomości, że celem zas-

pokojsnia wierzytelności Wincentego Sirko w kwocie 229 zł. z po. odbędzie się w tutajstym sądzie przymusowa sprzedaż parcel gruntowych w Iluwczu położonych wedle wykazu hipotecznego Nr. 528 Piotra Saraki syna Martyna wyłącznie tudzież wedle wykazu hipotecznego Nr. 529 w trzech dzielących częściach tegoż własnych dnia 5 października i 3 listopada 1881 każdym razem o 10 godzinie przed południem tylko wyżej ceny szacunkowej lub za takową. Gdyby na powyższych terminach nikt z licytantów ceny szacunkowej nie ofiarował wyznacza się do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych termin na dzień 4 listopada 1881 godz: 9 z rana. Cene wywołania stanowi wartość szacunkowa 833 zł. 33 ct. w. a. Wadyum 84 zł. Resztę warunków licytacyjnych prze-

żyć można w usądowej registraturze, dla tych wierzytelności, którzyby po dniu 26 kwietnia 1881 prawo hipoteki na rzeczowej posiadłości nabyli, lub którymby uchwała pozwalająca licytację lub późniejsze uchwały doręczone być nie mogły, ustanawia się ku a. a. torem ad actum p. M. Kołaja Strogania w Trembowli Z e. k. sądu powiatowego Trembowla dnia 30 lipca 1881. (6496 1--3) Obwieszczenie. L. 35554. Ces. król. sąd powiatowy miejsko delegowany we Lwowie dla miasta Lwowa i tegoż przedmi-śe ogłasza, iż p. Artur Kobylański w myśl uchwały e. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 16 lipca 1881 l. 31183 jako umysłowo chory uznany, i że dla niego kurator w osobie p. Ludwika Kobylańskiego em. rady Namiestnictwa we Lwowie ustanowiony został. Lwów dnia 24 lipca 1881.

(6454 1-3) **E d y k t.**
L. 9777. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Stanisławowie ogłasza, że egzekucyjna publiczna licytacja realności w Poberezu pod l. kons. 71 i 105 położonej, ciał tabularnego niestanowiącej, Józefa Bartę własnej na rzecz tutejszego banku zaliczkowego, celem wydobycia sumy dłużnej 5000 zł. w. a. z pn. w zabudowaniu sądownym w dwóch terminach dnia 22 września i dnia 13 października 1881 o godzinie 10 z rana przedsięwzięta zostanie.

Gdyby na tych terminach powyższa realność za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedana być nie mogła, wyznacza się do ułożenia warunków niższych termin na dzień 27 października 1881 o godzinie 10 z rana.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 1500 zł.

Wadyum 150 zł. w. a.
Warunki licytacyjne, tudzież protokoła opisanie i oszacowanie mogą być przejrzane w tusadowej registraturze.

Stanisławów 22 lipca 1881.

(6467 1-3) **E d y k t.**
L. 16651. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Drohobyczu podaje się do publicznej wiadomości, iż dozwala się na rzecz kasy pożyczkowej powiatowej w Drohobyczu celem zaspokojenia resztującej kwoty 58 zł. 59 ct. w. a. wraz 10 pr. od 8 listopada 1880 bieżącymi odsetkami i kosztami obecnie w umiarkowanej kwocie 7 zł. 31 ct. w. a., się przysługującymi, egzekucyjną sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod l. k. 97 w Ułyeczynie położonej do dłużnika Maksyma Dmytryszyna należącej ciała tabularnego niestanowiącej wadłe protokołu de praes. 1 marca 1880 l. 4947 egzekucyjnie ocenionej i w tym celu wyznacza się trzy terminy a mianowicie na dzień 16 września, 17 października i 16 listopada 1881 każdym razem o 9 rano, tudzież że kuratorem dla niewiadomych wierzycieli adw. p. Dr. Wohl lernera w Drohobyczu ustanowiono.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 205 zł.

Wadyum zaś 10 pr. tejże.
Akt zastawniczego opisanie, ocenienie i warunki licytacyjne są w ts. registraturze do przejrzania.

Drohobycz 9 sierpnia 1881.

(6468 1-3) **E d y k t.**
L. 16695. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Drohobyczu podaje się do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia resztującej kwoty 60 zł. 3 ct. z 10 pr. odsetkami od dnia 26 listopada 1880 liczyć się mającymi i kosztami niniejszej próby egzekucyjnej w kwocie umiarkowanej 7 zł. 31 ct. przysługującymi się, dozwala się publiczną sprzedaż licytacyjną realności pod l. k. 95 sub. rep. 182 w Ułyeczynie położonej, własność dłużnika Fedia Ramanów stanowiącej, ciałem tabularnem nie będącej wadłe protokołu de praes. 31 października 1880 l. 26118 egzekucyjnie ocenionej na rzecz kasy pożyczkowej powiatowej w Drohobyczu i w tym celu rozpisać się trzy terminy a mianowicie na dzień 19 września 19 października i na 21 listopada 1881 o 9 rano w BN. 2 z tem iż w pierwszym i drugim terminie sprzedaż realności tej tylko za lub wyżej szacunkowej ceny, na trzecim zaś za jakąkolwiek bądź cenę nastąpić może, kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych mianowany jest p. Dr. Wohlerner adw. w Drohobyczu.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 100 zł.

Wadyum 10 pr. tejże.
Akt egzekucyjnego opisanie, ocenienie, tudzież warunki licytacyjne można przejrzeć w ts. registraturze.

Drohobycz 9 sierpnia 1881.

(6411 1-3) **E d y k t.**
L. 984/pr.

Ogłoszenie konkursu.
Celem obsadzenia posady woźnego przy c. k. dyrekcji policyi we Lwowie z placą roczną 350 złr. dodatkiem aktywalnym w kwocie 87 zł. 50 ct., wolnem pomieszkaniem i ubraniem służbowym, rozpisać się niniejszem konkurs do 15 października 1881.

Ubiegający się o tę posadę zastrzeżoną wyłącznie ustawą z dnia 19 kwietnia 1872 D. u. P. Nr. 60 dla wystulonych podoficerów, mają wnieść swoje podania zaopatrzone w przepisany dowody, mianowicie certyfikat stwierdzający uprawnienie świadectwa moralności, fizycznego uzdolnienia i znajomości tutejszokrajowych języków, do prezydium c. k. dyrekcji policyi we Lwowie bezpośrednio, jeżeli się nieznajdują w stosunku służbowym, w przeciwnym zaś razie za pośrednictwem swaj przłożonej komendy.

Z Prezydium c. k. Dyrekcji Policyi
We Lwowie dnia 5 września 1881.

(6416 2-3) **E d y k t.**
L. 4710. C. k. sąd obwodowy w Przemysłu jako instancja realna wzywa wskutek odczytu c. k. Starostwa w Przemysłu z dnia 22 kwietnia 1881 l. 6540 niewiadomych z imienia, życia a względnie z miejsca pobytu osób, któreby do nabytych drogą wywłaszczenia dla administracji wojskowej na cele obwarowania miejscowości Przemysła parcel I. lk. 692 5777 kwadr. sązn. II. lk. 694 76

kwadr. sązn. III. lk. 530 658 kwadr. sązn. IV. lk. 513. i 514 242 kwadr. sązn. własności małżonków Szczepana i Maryanny Skórków, małż. Antoniego i Apolonii Wyskielów, Katarzyny Lenczyk, Szczepana Zabatyńskiego i Aleksandra Zabatyńskiego będących jakże prawa rzeczowe sobie rościłi przez ustanowionego równocześnie dla nich kuratora w osobie adw. Dr. Czajkowskiego z zastępstwem adw. Dr. Rosenbacha w Przemysłu tudzież niniejszem edyktem aby w przeciągu 90 dni po trzecim ogłoszeniu tego edyktu swe rozszereza prawa do wspomnianych gruntów wedle przepisów rozp. ministr. z dnia 8 grudnia 1855 Nr. 213 i 27 kwietnia 1859 Nr. 71 Dz. pr. p. tem pewniej w tutejszym c. k. sądzie obwodowym zgłosili, ile że po upływie tego terminu utracą swe możliwe prawa do wspomnianych gruntów, jakoteż do skarbu wojskowego o odszkodowanie.

Przemysł 4 maja 1881.

(6451 2-3) **E d y k t.**
L. 40357. C. k. Sąd krajowy we Lwowie otwiera niniejszem konkurs na wszystkie ruchomy, jakoteż na wszystkie nieruchomości, a w krajach, w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 Nr. 1 D. p. p. położony majątek Józefa Komera handlarza towarów bławatnych pod l. 5 przy placu Krakowskim we Lwowie.

Kierownictwo tego konkursu porucza się panu c. k. sędziemu Baranowskiemu jako komisarzowi konkursowemu, zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się pana adwokata Dra Krzyżanowskiego, wzywając zarazem wierzycieli, aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyj poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż lub ustanowienia innego zawiadowcy masy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli, w którym to celu wyznacza się termin na dzień 26 września 1881 godzinę 9 przed południem.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensją do wspólnej masy rozbirowej, ma takową zgłosić w tym sądzie krajowym, wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 21 listopada 1881 i podać ją na terminie na dzień 21go grudnia 1881 godzinę 9 przed południem, wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór już był wytoczony.

Wierzycielom, którzy zgłaszają się ze swymi pretensjami, przysługują prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowe go zawiadowcy masy, zastępcy onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby, posiadające ich zaufanie.

Na terminie, wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzycielności, ma być usiłowane przyprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ust. konkursowej.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy konkursowej umieszczone będą w Gazecie Lwowskiej. Z c. k. sądu krajowego
Lwów dnia 8 września 1881.

(6450 2-3) **E d y k t.**
L. 2009. Uwiadomiam się, że Dionizy Skórski uznany został za marcatrawę.
Kurator Piotr Skórski.

C. k. sąd powiatowy
Zborów dnia 7 maja 1881.

(6441 2-2) **Ogłoszenie.**
L. 2792. W celu zaopatrzenia szkół rzeczywistymi nauczycielami rozpisać się niniejszem konkurs na następujące posady:

I. W powiecie zloczowskim
a. Przy 3klasowych szkołach w Białymkamieniu i Gologójach posady młodszych nauczycieli z placą po 270 zł. w. a.
b. Przy szkołach etatowych z placą po 300 zł. w. a.
3 w Kuiszu 4 w Wicyniu

c. Przy szkołach filialnych z placą po 250 zł. w. a.
5 w Bohutynie, 6 w Chylezyczach, 7 w Meteniowie, 8 w Opakach, 9 w Scianca, 10 w Skniłowie, 11 w Stawnej, 12 w Zalesiu, 13 w Zkomarzu

II. W powiecie brodzkim
a. Przy szkołach II klasowych bez remuneracji na teraz za kierownictwo.
14 w Koutach z placą 300 zł. w. a.
15 w Podkamieniu z placą 450 zł. w. a.
b. Przy szkołach etatowych z placą 300 zł. w. a.
16 w Baryłowie 17 w Ciszakach, 18 w Dubiu, 19 w Kadłubiskach, 20 w Saretcach.

c. Przy szkołach filialnych z placą 250 zł. w. a.
21 w Batyjowie, 22 w Bielawcach, 23 w Bóldurach, 24 w Gajach starobrodzkiech (ewentualnie szk. etat. 25 w Jasniszczach, 26 w Kustyniu, 27 w Rażniowie.)

Ubiegający się o te posady kandydaci i kandydatki mają przedłożyć swe podania najpóźniej do 20 października b. r. przyczem się nadmieniam, iż podania niezaopatrzone w dotyczące dokumenta (tj. metrykę chrztu, świadectwo kwalifikacyjne, dekrety nominacyjne, i poświadczenia gmin co do pobieranej płacy przed r. 1874) i wykaz służbowy, bezwzględnie zwrócone będą.

Z c. k. Rady szk. okręg.
Zloczów dnia 6 września 1881.

(6400 2-3) **E d y k t.**
L. 18269 C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że przyzawsowa sprzedaż części realności pod l. k. 6 na lizyanskim przedmieściu współdziałników Jana i Karoliny Prokopów wedle Dom. Lisznia T. 2 pag. 87 nr. 4 haer. własnej celem zaspokojenia sumy 600 zł. w. a. z pn. na rzecz Towarzystwa zaliczkowego w Drohobyczu Stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką, na trzecim terminie licytacyjnym d. 30 września 1881 o godzinie 10 w B. l. 6 przedsięwzięta zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 6185 zł. 56 ct.
Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej.

Na powyższym terminie realność ta i niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie. Drohobycz 13 sierpnia 1881.

(6370 2-3) **E d y k t.**
L. 5664. Celem zaspokojenia pretensyi Józefa Taubmana 35 zł. w. a. odbędzie się w dniach 7 października, 21 października i 4 listopada 1881 każdym razem o 10 godzinie przed południem w zabudowaniu sądownym egzekucyjna publiczna sprzedaż realności nihipotecznej pod l. 229 w Delatynie położonej masy leżącej Eisiga Herscha Taubmana własnej na 580 zł. w. a. oszacowanej Poręczne 50 zł. w. a.

Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, przy trzecim i poniżej takowej sprzedana zostanie. Akt opisanie, oszacowanie i reszta warunków znajduje się w registraturze do przejrzania o wykaz zaległych podatków w c. k. urzędzie podatkowym w Nadwórnej.

C. k. Sąd powiatowy
Delatyn dnia 11 sierpnia 1881.

(6383 2-3) **E d y k t.**
L. 2955. W dniach 20 września, 20 października i 22 listopada 1881 o godzinie 10 rano przeprowadzona zostanie przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 72/47 w Żarówce położonej Wojciecha Kadulskiego własnej na rzecz zakładu kredytowego włościańskiego w kwocie 150 zł. z pn.

Cena szacunkowa 250 zł.
Wadyum 25 zł.
C. k. Sąd powiatowy
Rdomysł dnia 6 lipca 1881.

(6464 2-3) **K o n k u r s**
L. 3003. Celem obsadzenia posady c. k. zstępcy prokuratora państwa w Przemysłu, do której przywiązana jest placą dla VIII klasy rangi ustanowiona, niemniej dodatek służby czynnej i funkcyjny, rozpisać się niniejszem konkurs.

Ubiegający się o tę posadę mają swoje należycie allegowane podania wnieść w drodze przepisanej do c. k. Nadprokuratury państwa we Lwowie najdalej do końca września 1881.

Z c. k. Nadprokuratury państwa
Lwów dnia 9 września 1881.

(6447 2-3) **G d i f f.**
Zi 5202 Am 23 September, 20 October und 24 November 1881 10 Uhr AM. wird die öffentliche Feilbietung der zur Nachlassmasse nach Josef Leib Berger laut Tom. VII pag. 396 und 397 in Nadwórna sub. CN. 125 gehörigen Realität für Sache des Nuchim Drümmmer pto 104 fl. f. N. G. abgehalten werden.

Schätzungswert 570 fl.
Badium 57 fl.
Die näheren Licitationsbedingungen so wie der Tabularextract können in der h. g. Registratur eingesehen werden.
K. f. Bezirksgericht
Nadwórna 5 August 1881.

(6493) **Ogłoszenie.**
L. 360. Dochodzenia miejscowe w celu założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Lisiejany z miejscowości Ostrowiec powiatu sądownego Lubaczowskiego rozpoczyna się dnia 26go września 1881.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Lwów dnia 9go września 1881.

(6486) **E d y k t.**
L. 3608 C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iż złożone u niego zostały do powszechnego przejrzania arkusze posiadania i inne akta służące mające do założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Strzyżów.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w sądzie powiatowym lub przed komisarem hipotecznym po dniu 20 września 1881, w którym dalsze dochodzenia miejscowe prowadzić będzie.

Strzyżów dnia 9 września 1881.

(6356) **E d y k t.**
L. 4895. Wasyl Semeniuk z Jezierzanki sądownie uznany marcatrawca oddanym został pod kuratelę Józefa Fredyny właściciela z Jezierzanki.

C. k. sąd powiatowy.
Zborów dnia 9 sierpnia 1881.

(6479) **Ogłoszenie.**
L. 208. Projekt księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Chomiakówka“ zostaje wyłożony do powszechnego przejrzania. Zarzuty przeciw takowemu, przyjmować będzie komisarz hipoteczny dnia 24 września 1881 przed południem w biurze Gwoździeckiego c. k. sądu powiatowego.
Komisya hipoteczna
w Kołomyi dnia 10 września 1881.

(6480) **Ogłoszenie.**
L. 209. Projekt księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Kamienka wielka z Dobrowódka“ zostaje wyłożony do powszechnego przejrzania.

Zarzuty przeciw takowemu zgłosić można dnia 28 września b. r. u komisarsza hipotecznego (w gminie sądu obwodowego w Kołomyi.)

C. k. komisya hipoteczna.
W Kołomyi dnia 10 września 1881.

(6483) **E d y k t.**
L. 10473. C. k. sąd powiatowy ogłasza, że arkusze posiadania, sporządzone w formie wykazów hipotecznych i inne akta odnoszące się do założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Soroki złożone zostały do publicznego wglądu.

Zarzuty przeciw prawdziwości tychże mogą być wnoszone ustnie lub pisemnie aż do dnia 26 września 1881, w którym to dniu w razie wniesienia zarzutów dalsze dochodzenia przeprowadzone zostaną.

Buczacz dnia 10 września 1881.

(6434 3-3) **E d y k t.**
L. 5342. C. k. Sąd powiatowy m. p. S. II. we Lwowie czyni wiadomo, że na zas. okojenie pretensyi Jakóba Pasławskiego w kwocie 100 zł. a. w. z. p. n. odbędzie się w tym sądzie ponowna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 195 w Grzybowicach położonej wedle wyk. hip. 292 księgi gruntowej gminy kat. Grzybowica, dłużnika Mikołaja Chrypiako własnej, w jednym tylko terminie, a to na dnia 22 września 1881 o godzinie 10 rano z tem, że powyższa realność także niżej ceny szacunkowej sprzedana będzie.

Cena szacunkowa jest 820 zł.
Wadyum 10% a mianowicie 82 zł.
Zaś dla dla wierzycieli hipotecznych po dniu 8 września 1880 intabulowanych, lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsze doręczenie być nie mogły, ustanowiono kuratora adw. dr. Standa z zastępstwem adw. dr. Goldberga.

Reszta warunków licytacyjnych, tudzież wyciąg tabularny można przejrzeć w ts. Registraturze.

Lwów 9 maja 1881.

(6419 3-3) **E d y k t.**
L. 11719. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Hersza Düflera kupca w Czortkowie a mianowicie na majątek ruchomy, gdziekolwiek by się takowy znajdował, a na majątek nieruchomego o tyle, o ile takowy położony jest w tych krajach, w których ordynacja konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 obowiązuje. Komisarem konkursowym ustanawia się p. Szankowskiego c. k. sędziego powiatowego w Czortkowie a tymczasowym zarządcą masy p. adwokata dra Czackowskiego w Czortkowie.

Wierzycieli wzywa się ninajszem, aby na terminie dnia 6 września 1881 przed komisarem konkursowym wyznaczonym za przedłożeniem dokumentów, którzyby ich pretensje wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. Sąd obwodowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyj przeciwko masie konkursowej chcą doch. dzie aby takowe nawet i w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował do dnia 25 października 1881 bądź to bezpośrednio w sądzie obwodowym, lub też u komisarsza konkursowego podług przepisu ordynacji konkursowej dla uniknięcia szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dzień 15 listopada 1881 o godzinie 10 z rana w biurze komisarsza konkursowego oznaczonym wywierzycielni, i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyj poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysługują prawa na miejsce tymczasowego zarządcy masy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołanie ostatecznie inne osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Czortkowie lub w pobliżu nie zamieszkują, wiani są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w Czortkowie zamieszkałego w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarsza konkursowego, wierzycielom rzezonym na ich niebezpieczeństwo i koszt kurator ustanowionymby został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ Termin do likwidacyi oznaczony jest zarazem terminem do ukłdów z wierzycielami.

Tarnopol dnia 22 sierpnia 1881.

(6363 1-3) **Stundmachung.**

Pl. 1413. Am 21 September 1881 um 11 Uhr Vormittags wird eine neuerliche Offertverhandlung bei der Direction des k. k. Staatsgestüttes in Radautz wegen Verpachtung der Propinations-Gerechtsame in der:

a) I Section bestehend aus dem Gebiete der Stadt Radautz und der Gestütsstation Waduwładiki, ferner aus dem Rechte der alleinigen Biererzeugung in dem Brauhaus in Radautz für den ganzen Herrschaftsbezirk, mit dem freien Bierauschenke in allen übrigen auf dieser Domaine annoch bestehenden 13 Propinationspacht-Sectionen durch die betreffenden Pächter derselben

b) XIII Section bestehend in der Orttschaft Straza sammt dem Gestütsposten und dem Wirthschaftshofe Frassin, dann der An siedlung Klein Tomnatik, endlich

c) wegen Verpachtung der Radautzer 2 gemauerten Mahlmühle mit einem Flach- und drei Beuteltgängen nebst 3815 Hectar Bau- und Nutzarea bei der Brennerei und der Mastfaltung der I Propinations-Section gelegen, daher für dieselbe unerlässlich nöthig, auf die Zeit vom 1 Jänner 1882 bis 30 April 1890 unter der befaunt gemachten Bedingungen abgehalten werden

Auf diese ausgefriebenen drei Pachtobjekte werden die Offerte nur für jedes Object abgefordert eingerichtet und mit dem 10 pro Badium des jährlichenpachtanbotes belegt, bis zur

abfestgesetzten Stunde entgegengenommen werden.

Die näheren Offertverhandlungs- und Vertragsbedingungen liegen zu Jedermanns Einsicht in der Directionskanzlei auf.

R. k. Staats gestüt Direction
Radautz am 5 September 1881.

(6456 1-3) **J e d y k t.**

L. 5635. C. k. sąd powiatowy w Glinianach podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej j Leiby Mahla przeciwko Jędrzejowi Biłamu celem osiągnięcia sumy 137 zł. odbeździe się w kancelaryi tego sądu przy musowa sprzedaż przez publiczną licytacyę pola za mogiłą zwanego dłużnika własnego w Polucho - je położonego na 420 zł. oszacowanego, ciału hypotecznego nie stanowiącego, dnia 7 października, 4 listopada i 2 grudnia 1881 o 10 godzinie przed południem.

C. k. sąd powiatowy.
Glinian 18 grudnia 1880.

Doniesienia prywatne.

Na wikt i pomieszkanie

przyjmuje się uczniów szkół normalnych lub niższego gimnazjum pod **licz. 19 A.** przy ulicy **Lyczakowskiej** (po prawej ręce na dole).

C. K. UPRZYW. GALICYJSKI AKCYJNY BANK HIPOTECZNY.

W y k a z

dnia 29., 30. i 31. Sierpnia 1881 wylosowanych, a dnia 1. Marca 1882 płatnych 6% listów hipotecznych.

(Dokończenie.)

Serya A.

a n. 100.

Table with 100 columns and 100 rows of numbers, representing a lottery draw for Series A, numbers 1-100.

Large table with 100 columns and 100 rows of numbers, representing a lottery draw for Series A, numbers 1-100.

Dokładny wykaz zawierający także restanty i numera zakwestyonowane, został rozslany dnia 10 września 1881.

Lwów dnia 1 września 1881.

C. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank Hipoteczny.

Nowy PRZEWODNIK mój dla młodzieży, o słabościach męskich, (wydanie III) można nabyć u mnie za 1 zł. za pobraniem pocztowym 1 zł. 15 ct. Także udzielam rady listownie.

Dr. Ant. Berger
ulica Karola Ludwika 1. 7 IIgie piętro.
(6237 4-?)

Sporysz od 80 ct. do 1 zł.
od 20 ct. do 1 zł. 20 ct. za kilo.
Malwę czar-
na suszone, Jałowiec skupuje (6189 3-?)
Bzowe jagody Zymirski, aptekarz w Ropczycach.

„Winogrona“
do kuracyi
4²/₁₀ kl. netto winogron białych franco z opakowaniem razem zhr. 1.80 ct. w przyszłym miesiącu koło 10tego będą tańsze.

Brzoskwinie i sliwki świeże
Netto 4²/₁₀ kl. brzoskwiń dużych franko zhr. 2 do 2.20.
Netto 4²/₁₀ klo. sliwek dużych franko zhr. 1.35 do 1.60.

TOMASZ GUROWICZ
Budapeszt, ulica Królewska 11.
(6231 3-10)

Z dniem 1 września rozpoczęły się wpisy w pierwszej koncesyonowanej
Szkołe muzycznej
LUDWIKA MARKA
przy ul. Teatralnej 1. 10.

Nauka gry na fortepianie w 3 oddziałach: I. Dla początkujących. II. Wyższy. III. Do wydoskonalenia gry i wyższego wykształcenia muzycznego. Ćwiczenia zbiorowe bezpłatnie. Statut w księgarni p. Gu-brynowicza i Schmidta. (635 3-12)

Poszukuje się
FORTEPIANU
orzecowego
nowszego fasonu, dobrej fabryki, mało używanego. Zgłaszać się należy do Imci Pana Kuczbalskiego, ul. Dominikańska 1. 7 na dole. (643 2-3)
Udziała się
lekiej **Języka rosyjskiego.**
ADRES: J. K. słuchacz uniwersytetu.
(6429 2-3)

WINOGRONA
z VÖSLAU
szczepu włoskiego
(kuracyjne)
poleca handel
Karola Bałlabana
we LWOWIE.
Łaskawe zlecenia skutecznie od-wrotną pocztą.
(6471 1-?)

Ocet winny
prawdziwy
jako też
OCET WINNY
do konserwowania owoców zapobiegający psu-ciu się takowych, poleca
O. T. Winckler
we Lwowie.
(6490 1-6)

Uwiedomienie.
Ogólne Zgromadzenie
członków
Banku rolniczego we Lwowie
Stowarzyszenia zarejestrowanego o poręce ograniczonej
odbędzie się dnia 12 paździer-nika b. r. o godzinie 6 po południu, w sali Towarzystwa kredyto-wego ziemskiego
we LWOWIE.
Na porządku dziennym:
Sprawozdanie Dyrekcji.
Uzupełniające wybory do Rady nadzorczej.
(6492 1-3)
Dyrekcya.

Egzaminowany leśniczy,
obznajomiony z budownictwem, pomiarami, wykonuje parcelacje i mapy lasowe, prowadzi wszelką gospodarkę lasową według przepisów tenczońskich i rozu-mie zastępstwo posiadłości dworskich **poszukuje posady.** Bliższej wiadomości udzieli biuro wywiadowcze **J. BIRKLE,** Lwów, Rynek 1. 26, I piętro.
(6288 2-6)

Najprzedniejsze kuracyjne
WINOGRONA
feslawskie
(włoskiego szczepu)

Codziennie świeże
rozseła najstaranniej
w koszykach opako-wane po 3, 4, 5, 6,
do 7 kilogr. i poleca
najtaniej

HANDEL
St. Markiewicza
we Lwowie
w Ryńku liczb 42.

Mego własnego wyrobu
KROCHMAL BRYLANTOWY
przewyższa swoją dobrocią wszelkie tego rodzaju fabrykaty a rozpuszczony bez wszelkich dodatków w gorącej wodzie, nie psując bielizny, nadaje tejże białosć, połysk i elastyczność sztywnosć najlepszej bielizny. Pakiet tego krochmalu kosztuje 16 ct. i zawiera w sobie 4 małe pakietki, z których każdy wystarcza do 3 przodów, 6 kołnierzy i 3 par manszetów, każdy taki pakietek w pół godziny przed użyciem musi być w 1/4 litrze gorącej wody rozpuszczonym.

Moja
MASA do zapuszczania PODŁOGI
najlepsza ze wszystkich i posiada tę własność, że podłogę tak z twardego jakoteż z miękkiego drzewa nadaje do lakieru podobną, bardzo trwałą i cła-ganiczną powierzchnię, przeto jest najtańszą. Zapuszczanie tą masą usuwa, tak zdrowiu szkodliwe szerególnie w zimie, mycie podłogi, która może być z prochu, mokrą ściereka na szcotece wycierana. Masa ta jest w kolorze jasionowym, dębowym, orzechowym, brunatnym i kasztanowatym, także bezbarwna, która parkietom tylko połysk nadaje. Na pokój średniej wielkości wystarcza 1/2 klo.

Najlepszy
PRESEK do czyszczenia
wszelkich metali
pakiet po 10 ct., na wagę znacznie taniej.
Wszelkie Farby
suche lub też tarte w prawdziwym pokoście do mała wania zupełnie przysposobione, tak że każdy sam-takowami malować może jakoteż:
Pędzle i Lakierzy
różnego rodzaju do drzewa, żelaza i podłogi poleca najtaniej.
O. T. Winckler
we Lwowie.
Zamówienia sprowineyi załatwia starannie, najtaniej, odwrotną pocztą. (6436 3 6)

PIECE
porcelanowe
sprzedaje i ustawia
firma
L. i C. Hardtmuth
we LWOWIE
ulica Akademicka 1. 3.
(6312 3-8)

WINOGRONA
kuracyjne z Vöslau
szczepów włoskich.
Poleca takowe w miejscu jako też i na prowincye.
Zamówienia skutecznie od-wrotnie
F. W. Królikowski
we Lwowie.
(648 1-?)

Anruf.
an alle Lebensversicherten der „Azienda-Assicuratrice“ in Triest.
Vielfach werden wir jetzt, vor der General-versammlung der „Azienda“ aufgefordert, über die Bo-nität dieser Anstalt wahrheitsgetreue Auskunft zu er-theilen, eventuell eine allgemeine Versammlung der Lebensversicherten dieses Institutes in Wien zu veranlassen. Der be-kanntlich traurige Untergang der einstigen „Nuova Società di commercio“ in Triest, berechtigt wohl die Versicherten der „Azienda-Assicuratrice“ zu der Befürchtung eines gleichen Schicksales dieser Anstalt.
Um nun dem an uns gestellten Verlangen voll-berechtigt nachkommen zu können, fordern wir zu-nächst alle Lebensversicherten der „Azienda Assicuratrice“ in Triest hier-mit auf, uns bis 25 d. M. Polizza-Nummer und Versicherungssumme bekannt zu geben.
Zur eventuel notwendigen Einberufung einer allgemeinen Versammlung der Interessenten werden wir dann eine besondere Aufforderung ergelen lassen.
Wien am 8 September 1881. (497)
Die Redaction der
Zeitung für Landwirtschaft, Assecuranz, etc.
IV. Kettenbrückengasse S.

Wyszczególniona trzema medalami i listem pochwalnym.
Plomba balzamiczna do zębów. Ze wszystkich plomb dotychczas używanych. plomba balzamiczna okazała się najpraktyczniejszą, 1) jest ona bardzo łatwą w zastosowaniu; 2) jest nieszkodliwą; 3) dokładnie wypełnia otwór w zębie; 4) natychmiast twardnieje; 5) nie podlega rozkładowi; 6) miadry zębowej ani też zęba nie niszczy; 7) wstrzymuje pruchnie-nie i psucie się zęba i nerwu zębowego, w skutek czego nie odnawia się b i zęba.
Esencya aromatyczna do płukania ust. Kilka kropel dodanych do wody, daje bar-dzo przyjemne, orzeźwiający i wzmacniający działą płukanie, usuwa kamień i nieprzyjemny zapach w ustach, zębom przywraca białosć i chroni od psucia się; jest jako środek toalet-owy bardzo poszukiwaną. — 80
Esencya miętowa. Kilka kropel dodanych do wody daje bardzo przyjemne, orzeźwiający do ust płukanie. — Często płukanie ust zapobiega psuciu się zębów i osadzeniu kamienia. — 50
Pasta miętowa do czyszczenia zębów. Oprócz przyjemnego smaku nadaje zębom białosć, usuwa kamień i kwas. — 30
Pasta na zęby roślinno-alkaliczna. Pasta odznacza się przyjemnym zapachem i smakiem, wybornie oczyszcza zęby i nadaje im perłową białosć, zobojętnia kwasy i wzmacnia działą i jako środek toaletowy jest niezbędna. — 1—
Pastyki aromatyczne do ust dla nadania przyjemnego oddechu przy mówieniu. Szeze-gólnie zaleca się osobom palącym tytoń i cierpiącym na cuchnięcie z ust, pigułka jedna — 5 pudełko — 50

J. Ihnatowicz mag. farmac. i chemik sądowy.
Fabryka we Lwowie, Filia w Krakowie Subiennice 1. 20.
(1527 32-?)

Galicyjski Bank kredytowy.
Wykaz z dniem 31 sierpnia 1881.
Asygnaty kasowe zł. 785.000.—
Wkładki na książeczki zł. 1,874,682.36
(6194)

Pobyt tylko 14 dni od 1 do 15 września
Największa w świecie
Menazerya Kleeberga
przy ulicy Janowskiej naprzeciw kościoła Sw. Anny.
Znana ze swej niustraszonej odwagi
Pogromicielka zwierząt
panna Otylia Kleeberg,
produkować się będzie z ćwiczeniami upokarzania zwierząt które dotychczas przez żadną kobietę nie były wykonane.
W menazeryi między innymi znajdują się zwierzęta: Hipopotam, Nosorożec, Słoń cztery bengalskie Tygrysy król wskie faniilia Lwów z 3ma książkami 4 młode bengalskie Lwy Jaguar 6 L. mpartó, Zebra 7 Hyen kolekaya małp, Gorilla 5 stóp wysoka, Pawiany, Anubias, Mandrill, i t. d. Żyrafa, Struś i inne. Codziennie o godzinie 4 i 7 po połud. przedstawienia karmienia zwierząt — Menazerya otwarta od godziny 9 rano do 10 wieczór. Ceny miejsce: I ze 70 ct., II ze 40 ct., III ze 20 ct. Dzieci do 10 lat na Izze i IIgie miejsce w towarzy-stwie osób starszych płacą połowę.
(6232 3 3)

La Maison Stanislas Cwałosiński Ainé,
MARCHAND-TAILLEUR
Rue St-Michel, 28, Bruxelles. Rue de la Chapelle, 2, Ostende.
A l'honneur d'informer sa nombreuse clientèle de ville, de la province et de l'étranger qu'elle vient de recevoir des **première maisons d'Angleterre et de France,** un assortiment de nou-veautés qui défie toute concurrence, tant comme choix que comme prix et qualité. Cette MAISON se distingue particulièrement par le bon gout et l'élégance de sa coupe
Ex-premier coupeur des Maisons Poell de Londres, Alfred et Dusautoy, de Paris.
Envoi dechantillons à toute demande.
(5119 26 48)

KANTOR WYMIANY
c. k. uprzyw. galic.
Akcyjnego Banku Hipotecznego
kupuje i sprzedaje
wszystkie efekta i monety
pod warunkami najprzystępniejszemi
6% LISTY HIPOTECZNE,
jako też
5% Premiowane Listy hipoteczne,
które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowa-nia kapitałów funduszowych, pupilarnych, kaucey małżeńskich wojskowych, na kaucey i wadya — są w tymże kantorze do nabycia.
Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym, bez doliczenia prowizyj.
(4768 21-?)